

Kongres 2008

– mennesker mødes og fagpolitik opstår

23
08

23/2008

14. NOVEMBER

ISSN 0105-5399

Ansvarshavende
Forbundsformand
Kirsten Nissen

Redaktion
Jens Nielsen (redaktør)
Kurt Ladefoged
Lone Marie Pedersen
Maria Rørbæk

Layout
Bodil Hesselbo

Stillingsannoncer
Lene Jensen, Datagraf Auning AS,
Energivej 75, 8963 Auning
Tlf. 8795 5555,
fax 8795 5544
annoncer@datagraf.dk

Læserindlæg, artikler og anmeldelser er ikke nødvendigvis udtryk for redaktionens eller organisationens mening. Redaktionen påtager sig intet ansvar for uopfordret indsendt stof.

Alle artikler i Socialpædagogen kan desuden findes i bladets elektroniske arkiv på internettet www.sl.dk

Adresse
Socialpædagogen
Brolæggerstræde 9,
1211 København K
Tlf. 7248 6000
Åbningstid: mandag-onsdag 9-15,
torsdag 9-17, fredag 9-13
Telefax: 7248 6001
redaktionen@sl.dk
www.sl.dk

Abonnement
Abonnementspris 2008:
809,00 kr. inkl. moms (26 numre)
Løssalg: 35,00 kr. + porto

Tryk og produktion
Datagraf Auning AS

Oplag
42.864 i perioden
1.7.07-30.06.08

Redaktionen af 23/08
er afsluttet d. 6.11.08.

Deadline for læserbreve og stillingsannoncer for 24/08, der udkommer den 28. november er mandag den 17. november kl. 12. Deadline for 25/08 er mandag den 1. december kl. 12.

Forsidefoto:
Nils Lund Pedersen

Medlem af
Dansk
Fagpresseforening

KOMMENTAR

Vi håbede på en dynamisk og åben debat og opinionsmåling. Og jeg blev i hvert fald ikke skuffet.

Tak for input

Af Kirsten Nissen
Forbundsformand

FOTO: VIBEKE TOFT

Så er kongressen forbi. Og sikke nogle dage, vi havde sammen på Nyborg Strand. Jeg synes personligt, at temadebatten var noget af det, der løftede taget.

Jeg havde glædet mig til at opleve de delegerede få mulighed for at drøfte væsentlige temaer som for eksempel, hvordan vi placerer tillidsrepræsentanten og hvordan vi får sparket dørene ind i kommunerne – kort sagt hvordan vi får vores faglighed, fællesskab og indflydelse i spil. Vi håbede på en dynamisk og åben debat og opinionsmåling. Og jeg blev i hvert fald ikke skuffet.

Man kunne jo have frygtet, at teknikken lagde en dæmper på debattysten, men jeg oplevede, at det tværtimod gav energi. Det var en ny form, og det viste i hvert fald, at vi ikke er teknikforskrækkede. Og med et kompetent debatpanel med rådmand Mai-Britt Iversen fra Aalborg Kommune, Børn- og undervisningsdirektør Jette Runchel fra Albertslund Kommune og lektor Henrik Lund fra Center for Arbejdsmiljø og Arbejdsliv, RUC fik debatten et spændende løft.

Jeg hæftede mig under debatten især ved signaler om, at 24 procent af debatdeltagerne pegede på bedre faglig og strategisk ledelse, når de blev bedt om at pege på, hvad der øger deres arbejdsglæde. Og at 22 procent pegede på større faglig anerkendelse. Lige som der blev peget på MED-udvalgene som en meget væsentlig løftestang for udviklingen af vores så vigtige indflydelse på det socialpædagogiske felt. Et udsagn, der blandt andet også blev understøttet af Mai-Britt Iversen, der fortalte, at hendes næstformand i MED-udvalget er en socialpædagog, og at hun hos ham henter værdifuld viden og input i det daglige politiske arbejde. Så vores flotte placeringer i MED-udvalgene er en position, vi skal fastholde og skærpe. Det er jeg slet ikke i tvivl om.

Endelig skrev jeg også ned, at 39 procent pegede på, at det kræver en bedre balance mellem opgaver, ressourcer og krav til medarbejderne, når de skal give bud på, hvad der skal til for at øge socialpædagogernes arbejdstilrettelæggelse i det daglige. 23 procent peger på større frihed og mindre kontrol i udførelsen af det socialpædagogiske arbejde.

Alt i alt fik vi spændende pejlinger af, hvad de delegerede går og tænker på, og hvad vi skal have fokus på fremover. Hovedbestyrelsen vil arbejde videre med en konkretisering af og plan for inputtene. Så I kan være sikre på, at det er blevet noteret og vil blive brugt i det politiske arbejde fremover.

Så tak for vigtige og spændende input. Og tak for en god kongres.

INDHOLD

04 KONGRES

De kom, de sad og de diskuterede. 195 delegerede mødtes i dagene 4.-6. november til Socialpædagogernes kongres i Nyborg. Der blev talt alliancepolitik, uddannelse, ligestilling, overenskomster, og der blev sms-debatteret om arbejdsglæde, indflydelse og synlighed.

Portrætfoto af kongresdeltagerne: Fotograf Nils Lund Pedersen og assistent Emil Lyders.

04 I ligestillingens tegn

05 Køn og beslutninger

06 Vi lindrer det utålelige

09 Krisen rammer som altid de svageste

10 Ny uddannelse delte vandene

12 Meget mere vi

13 Regionerne: Ny uddannelse

13 LO roser Socialpædagogerne

16 Klar, parat, sms-debat

17 Vi skal bare have lov til at passe vores arbejde

19 I skal slide for det – så på med vanten

20 Plads til forbedring

22 Solidariske rejsepenge

23 Bred opbakning til alsidig alliancepolitik

24 Løfter til lærerne

25 Masser af fælles interesser

26 Vil lave rammer for hjælpen

27 Genvalg til FU

28 **KOMMUNALE BUDGETTER**
Ansættelses- og vikarstop blev for meget

29 **DAGPENGE**
Farvel papir, goddag net

30 **SMÅBØRNSUNDERSØGELSE**
Færre spædbørn anbringes

30 **SATSPULJEN**
Ikke flere svingdørsbørn

31 **ARBEJDSSTID**
Flere timer, ja tak

34 **DEBAT**

36 **SYNSPUNKT**
Opgør med evighedsstøtten ved køkkenbordet

KONGRES 2008

En stemme fra en stille pige

På Socialpædagogernes kongres fik projekt Stille piger – Silent Power sammen med værestedet Reden tildelt Socialpædagogernes pris på 30.000 kroner. Ved prisoverrækkelsen læste projektleder Lise Lotte Helm et digt op, som en af de stille piger, Cæcilia Glavind, havde skrevet. Vi bringer her uddrag af digtet.

Når jeg ser mig selv
 stille
 lukket inde
 danner det et mønster
 jeg ser det ikke
 lukker det ude
 prøver at leve normalt
 men inderst inde
 er et mønster dannet
 jeg ikke kan kontrollere
 udefra ser folk en stille pige
 en pige der lukker sig inde
 et lukket kropssprog
 et lukket sind
 men inderst inde er der
 kaos
 det giver mig ro
 kreativt
 at se mig selv i perspektiv
 at synge til følelserne
 ud i det blå
 at opleve kærlighed
 venner
 familie
 at kunne smile
 at mærke
 jeg kan
 jeg vil
 jeg har succes

Det, der kendetegner prismodtagerne er, at de har magt. I alt fald i betydningen, at magt er evnen til at fremkalde forandringer. Det er socialpædagoger, der har vist, at de magter deres opgave, sagde forbunds næstformand Marie Sonne, da hun motiverede uddelingen af Socialpædagogernes Pris. Her er prismodtagerne Kamilla Voss og Lise Lotte Helm, på vegne af Projekt Stille Piger og Maria Clausen og Sengül Eken, på vegne af Reden.

I ligestillingens tegn

Socialpædagogernes Pris på 30.000 kroner blev i år givet til Værestedet Reden og projekt Stille piger – Silent Power

Af Maria Rørbæk, mrk@sl.dk
 Foto: Uberkant

Røde parykker og bannere med teksten "100 års valgret! Hvornår ligeret?" Overrækkelsen af Socialpædagogernes pris blev indledt med et billedshow fra det store LO-optog, der den 20. april i år fejrede danske kvinders kommunale valgret. Og det var ikke tilfældigt.

Almindeligvis hædrer Socialpædagogernes Pris en eller flere, der i særlig grad har været med til at udvikle det socialpædagogiske arbejdsområde, ellers som har medvirket til at styrke Socialpædagogerne som faggruppe. Det gør den også i år, men i anledning af fejring af 100 året for kvindernes valgret, er der denne gang tilføjet et køns- og ligestillingsaspekt.

Socialpædagogernes næstformand Marie Sonne kunne på den baggrund afsløre, at prisen på i alt 30.000 kroner bliver delt mellem projekt Stille piger – Silent Power og være- og rådgivningsstedet Reden.

– Det, der kendetegner prismodtagerne er, at de har magt. I alt fald i betydningen, at magt er evnen til at fremkalde forandringer. Det er socialpædagoger, der har vist, at de magter deres opgave.

I år har priskomiteen taget udgangspunkt i 100-året for kvinders valgret, og tilføjet køn og ligestilling som et særligt kriterium, da prismodtagerne blev valgt, fortalte Marie Sonne.

– Begge prismodtagere opfylder dette særlige kriterium. Den ene har givet stemme til de stille piger, der ikke råber op, og har givet dem en oplevelse af at blive hørt af andre. Den anden er velkendt i offentligheden som en organisation, der træder frem og kæmper politisk for at bedre prostitueredes kår. Men der ydes også i hverdagen en socialpædagogisk indsats for at minimere de store skadevirkninger, der er forbundet med et liv som prostitueret.

Politisk kamp og socialt arbejde

Reden er et være- og rådgivningssted for prostituerede og i begrundelsen for prisoverrækkelsen lagde Marie Sonne vægt på, at Reden både kæmper en politisk kamp for at bedre de prostitueredes kår, bekæmpe kvindehandel og indføre et lovforbud mod sexkøb, og at den politiske kamp samtidig følges op af socialt arbejde.

– Reden er et helle, et fristed, men også et sted, hvor der arbejdes socialpædagogisk på at minimere de store skadevirkninger, der er forbundet med et liv i prostitution, og at medvirke til, at den enkelte kvinde kommer i en situation, hvor det fornødne overskud er etableret, så det at forlade prostitutionsmiljøet bliver en realistisk mulighed, sagde Marie Sonne.

Projekt Stille Piger – Silent Power giver med udgangspunkt i kreative aktiviteter ensomme piger mulighed for at opbygge et netværk og udvikle sig personligt ved for eksempel at øve sig at være den, der starter en samtale.

Fokus på de stille

Projektleder Lise Lotte Helm er rigtig glad for Socialpædagogernes Pris:

– Almindeligvis er det især den udadrettede adfærd, der får fokus, så det er dejligt, at vi med denne pris får en tydelig markering af, at de stille piger også bliver taget alvorligt, siger hun.

Hverken Reden eller projekt Stille piger – Silent Power ved præcist, hvordan deres 15.000 kroner skal bruges, men et er sikkert: De skal komme henholdsvis pigerne og de prostituerede til gode.

– Selv kunne jeg forestille mig, at vi alle sammen tog en tur til København, men vi vil selvfølgelig høre, hvad pigerne selv siger. En del af projektet er jo, at pigerne selv skal formulere deres behov og sige til og fra, så selve det at beslutte, hvordan pengene skal bruges er også en øvelse i, at pigerne skal gøre deres stemme gældende, siger Lise Lotte Helm.

Stille piger – Silent Power

Projekt Stille piger – Silent Power henvender sig til piger i Århus-området, der opfatter sig selv som "stille".

Grundfilosofien er, at det ikke i sig selv er for-

kert at være "stille", men at det er et problem, hvis det medfører ensomhed, eller at man ikke får sagt til og fra.

I projekt Stille Piger – Silent Power arbejder pigerne med deres personlige udvikling gennem kreative aktiviteter og kunstterapi. Samtidig opbygger de et netværk til hinanden og lærer at bryde ensomheden. Fagbladet Socialpædagogen har tidligere beskrevet projektet indgående (Socialpædagogen nr. 20/2006) Læs artiklen på www.socialpaedagogen.dk/stillepiger. Du kan også læse mere på www.stillepiger-silentpower.dk

Køn og beslutninger

Af Lone Marie Pedersen,
lmp@sl.dk

I år er det 100 året for kvinders valgret, og Socialpædagogerne havde derfor besluttet at give Socialpædagogernes pris på 30.000 kroner til værestedet Reden og projekt Stille piger – Silent power, fordi de begge har fokus på udsatte kvinder. Forud for prisuddelingen var tidligere næstformand LO, Tine Aurvig-Huggenberger, inviteret til at tale om "køn og beslutninger", og hun kunne blandt andet fortælle, at det står skralt til med ligestillingen på de politiske topposter, således har vi blandt andet til gode at se en kvindelig statsminister. Til gengæld har der været 11 socialministre. I det regnestykke halter Danmark efter lande, vi ellers ynder at sammenligne os med.

Danmark ligger til gengæld i toppen, når det gælder antallet af erhvervsaktive kvinder,

takket være daginstitutioner og den danske model, som er vidt berømmet over hele verden, fortalte Tine Aurvig-Huggenberger.

– Hvis de danske kvinder ikke var så erhvervsaktive, ville den danske velstand være lavere. De danske kvinder er erhvervsaktive, fordi vi har indrettet samfundet, så de kan være det.

– Når Danmark ikke ligger nummer et, skyldes det især en bestemt defekt i den ellers så stærke danske model: Målt på magt – det vil sige kvinders deltagelse i beslutningsfora – indtager Danmark en relativ beskedne 20. plads. De danske kvinder besidder ganske enkelt ikke lige så magtfulde job som kvinder i mange andre lande.

Tine Aurvig-Huggenberger konkluderede, at det tal afslører, at det ikke står så godt til med vores selvforståelse.

Her går vi og bilder hinanden ind, at vi er i ligestillingshimmelen.

Vi lindrer det utålelige

Jordbærmarmelade og advarsels-tavler med signalementer af voldelige mænd. Det er nogle af de helt konkrete redskaber, som socialpædagoger og andet personale på Reden i København bruger til at lindre en utålelig tilværelse som gade prostitueret

Af Maria Rørbæk, mrk@sl.dk
Foto: Jakob Carlsen

Fakta

Reden i København er et være- og rådgivningssted for gade prostituerede, der ofte er stofmisbrugere eller af udenlandsk herkomst. I den direkte kontakt med brugerne indgår:

- Udlevering af kondomer.
- Udlevering af kanyler.
- Mulighed for overnatning på Redens Nathjem.
- Mulighed for rådgivning og vejledning hos en socialrådgiver.
- Støtte til – og rådgivning om muligheder for at komme ud af stof- og prostitutionsmiljøet.
- Støtte til at fastholde aftaler med offentlige myndigheder samt til overvåget samkvem med børn.
- Undervisning i sikker prostitutionsadfærd og generel rådgivning.
- Graviditetsforebyggelse.
- Henvisning til behandlingsinstitutioner.
- Et sundt, nærende og varmt måltid gratis mad om dagen.

I løbet af en gennemsnitsaften kommer der omkring 50 kvinder. Der er 14 ansatte.

Læs mere på www.reden.dk

Kasser med sterilt fixeværktøj, kondomer, glidecreme og fyrfadsllys.

På reolen står nogle af de håndgribelige hjælpemidler, som socialpædagog Majbrit Nielsen og hendes kollegaer på Reden i København har til rådighed.

Kondomer og kanyler er til gratis udlevering. Fyrfadslysene stilles løbende på bordene.

– Vi går meget op i altid at have levende lys. Det er meget vigtigt, at der er en hyggelig og rar stemning på Reden, siger Majbrit Nielsen.

Værestedet for kvinder i gadeprostitution holder åbent hver dag fra klokken femten om eftermiddagen til kvart i ti om formiddagen.

Her er bløde lænestole, dameblade, tv og en buffet, hvor der altid står varm kaffe og the, boller, ost og marmelade. Mellem 18.00 og 19.30 bliver der også serveret gratis varm mad, der skal være let at tygge. Mange af Redens brugere har meget dårlige tænder som følge af en udsat og stresset levemåde i kombination med indtagelsen af syreholdige stoffer.

– Når al energi går med at jage det næste fix, er der ikke overskud til også at tænke på mad og sundhed, så det betyder rigtig meget for kvindernes helbred, at de både kan få et sundt og nærende aftens- og morgenmåltid hos os, siger lederen af Reden i København, Anette Rix.

– Og så er vores madmor, Bente, også rigtig god til at vise omsorg og kærlighed gennem sin mad. Hendes hjemmelavede jordbærmarmelade og nybagte boller får tænderne til at løbe i vand.

Dulmer den indre smerte

Omsorg og kærlighed er ellers ikke noget, Redens brugere er blevet overdænget med.

De fleste er konstant påvirkede af stoffer.

Nogle er høje på coke og synger som "Sara", der har for vane at skyde brystet frem og med høj klar stemme give den med sange fra MTV.

Andre er sløvet af piller og falder i søvn med

hovedet i tallerkenen, så de vågner op med sovs og gafler klistret i håret.

– Og ved du hvad, jeg kan godt forstå, at de kvinder, der kommer her, er påvirkede af stoffer. Det ville jeg også være, hvis jeg levede sådan et liv, som de gør. Og hvis jeg som mange af dem, havde været nødt til fra ganske ung at dulme den indre smerte efter gentagne seksuelle overgreb og anden mishandling, siger Anette Rix.

I modsætning til andre, der begynder som prostituerede og ender som stofmisbrugere, er Redens kvinder ofte begyndt med at tage stoffer i en tidlig alder, og har efterfølgende prostitueret sig for at skaffe penge.

Den socialpædagogiske indsats på Reden har et dobbelt formål. Når det lange lys er tændt, handler det om at finde veje ud af elendigheden, og for eksempel motivere til misbrugsbehandling eller støtte en hjemløs til at få en bolig. Når det korte lys er tændt, handler det om at lindre her og nu.

– Du kan sige, at vi lindrer det utålelige, når vi for eksempel udleverer kondomer og glidecreme, så kvinden i det mindste mindsker risikoen for at blive gravid eller få hiv, når hun bagefter går ud og sælger sig selv på gaden, siger Anette Rix.

Det hårde gadeliv

Informationstavlerne ved siden af Redens toilet oplyser om sygdomsforebyggelse:

“Sæt altid selv kondomet på. Nogle mænd klipper med vilje hul i kondomet, så det smyger sig ned om roden,” står der blandt andet.

Ved indgangen hænger en advarselstavle med signalementer af voldelige mænd og ordknappe beskrivelser af overgreb:

“Kundens adfærd: Fik fransk, men ville derefter have mere. Sparkede kvinden til bevidstløshed.”

Ellers er det intentionen at gadelivet så vidt muligt skal lukkes ude af Reden. Konflikter, der opstår ude, må helst ikke tages med ind, og i indretningen er der lagt vægt på at skabe afstand til det hårde gadeliv. For eksempel med kunst på væggene. Ingen ansatte eller frivillige er mænd.

– Når en kvinde kommer ind ad døren, går vi op i, at hun bliver budt velkommen. At vi siger hej, om muligt bruger hendes navn og spørger, hvordan det går. Her møder vi kvinderne, som de mennesker, de er. Vi møder dem ikke som narkomaner eller prostituerede, men som kvinder, der har det problem at de er ude i prostitution eller misbrug, siger Majbrit Nielsen.

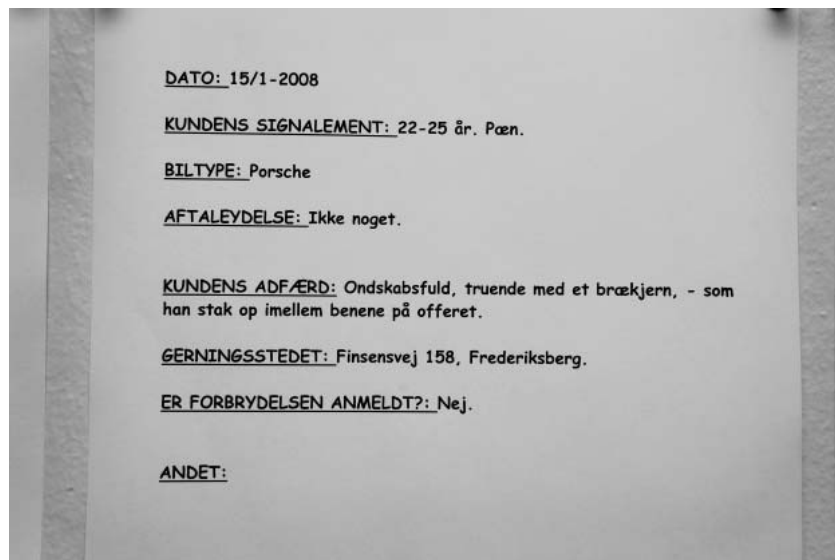
På aftenvagterne er der altid to socialpædagoger og en eller to frivillige. Om natten er der én professionel.

På Reden foregår der for det meste mange ting på en gang. Nogle ordner hår foran spejlet. Andre ser fjernsyn. En er lige stået op, og kommer ud fra soveafdelingen i en badekåbe. En anden er på vej i seng. Nogle prøver det tøj, der bliver doneret af privatpersoner og gratis deles ud.

– Det er vigtigt hele tiden at være opmærksom

Redens Nathjem har 14 sengepladser. Det er ikke en permanent løsning – man har mulighed for at bo her i en måned, eller at overnatte en gang om ugen i en længere periode.

DATO: 15/1-2008

KUNDENS SIGNALEMENT: 22-25 år. Pæn.

BILTYPE: Porsche

AFTALEYDELSE: Ikke noget.

KUNDENS ADFÆRD: Ondskabsfuld, truende med et brækjern, - som han stak op imellem benene på offeret.

GERNINGSSTEDET: Finsensvej 158, Frederiksberg.

ER FORBRYDELSEN ANMELDT?: Nej.

ANDET:

Reden samler advarsler om voldelige mænd. Reden har med tiden fået et godt samarbejde med politiet, der nu har forståelse for, at man som prostitueret godt kan blive udsat for en voldtægt. I dag er det også muligt at blive afhørt på Reden, hvis man vil anmelde vold eller voldtægt.

På Reden kan kvinderne få udleveret rene kanyler, sprøjter og kondomer. →

og undgå kaos. Vi sørger altid for at fordele rollerne imellem os, så vi for eksempel aftaler, hvem der tager imod i døren, siger Majbrit Nielsen.

Grib chancen

Tidligere har Majbrit blandt andet arbejdet med familiebehandling, og da hun for syv år siden begyndte på Reden, troede hun, at hun kunne overføre nogle af teknikkerne til det nye arbejde.

– Men jeg fandt hurtigt ud af, at det sjældent går at føre strukturerede samtaler og lave aftaler frem i tiden. Det gælder om at gribe mulighederne, når de er der. For eksempel ligger det altid i baghovedet at gøre det tydeligt, at kvinderne har ret til at sige til og fra, og at det gælder om at vække deres ressourcer og gøre dem synlige, fortæller hun.

Når personalet møder ind, har de en halv time inden, døren låses op. Broen mellem de forskellige vagter er et udførligt, skriftligt referat. Ved personalet mødet hver 14. dag lægges der fælles strategier for de enkelte kvinder. Et eksempel er "Katrine", der længe har boet på gaden og gang på gang sagt nej til et botilbud.

– Vi tænkte, at det bunder i, at hun har været så længe på Vesterbro, at hun slet ikke kan forestille sig at bo noget andet sted. Derfor besluttede vi at lade en medarbejder følge hende med ud og se på forskellige herberger og andre bomuligheder, og det lykkedes faktisk at finde et sted, hvor hun sagde, at her kunne hun få det rart. Her kunne hun bo. Og hvor der også gik en bus herind til Vesterbro, fortæller Majbrit.

En medarbejder på Reden fandt adressen til det socialcenter, hvor Katrine skulle henvende sig for at få betalt værelset, og så gik hun selv derhen, og fik aftalen på plads.

– Og da hun i går kom tilbage til Reden, var det med det bredeste smil, som jeg nogensinde har set hende med, siger Majbrit – der også selv lyser op i et smil ved tanken.

– Det er meget bevidst, at vi giver kvinderne en opgave, som den med at kontakte socialcenteret. Det gælder om, at de får succesoplevelser, og for eksempel tænker, at jeg har været med til at skaffe mig en bolig i stedet for at Reden har skaffet mig en bolig, siger Anette Rix.

Samtidig understreger hun, at de konkrete tiltag er helt individuelle og aldrig kan planlægges i bund.

– Du kan have gjort dig nok så mange forestillinger om, hvilken pædagogisk tilgang du vil møde en bestemt kvinde med, hvis hun så kommer herind og har fået paranoia på grund af coke, og tror hun har rotter på hele kroppen. Alt personale på Reden har god situationsfornemmelse. Ellers kunne de slet ikke være her.

– Du kan sige, at vi lindrer det utålelige, når vi for eksempel udleverer kondomer og glidecreme, så kvinden i det mindste mindsker risikoen for at blive gravid eller få hiv, når hun bagefter går ud og sælger sig selv på gaden, siger Anette Rix, der er leder af Reden i København.

Redens kvinder har lavet broderiet i fællesskab. "Majbrit er en engel," står der blandt andet med henvisning til Majbrit Nielsen.

Forbundsformand Kirsten Nissen:

Krisen rammer som altid de svageste

Derfor har vi brug for en ordentlig regering, og heldigvis ser det ud til, at vælgerne har gennemskuet, at hulemanden ikke er blevet til en julemand

Af Kurt Ladefoged, kl@sl.dk

Som medlem af Nationalbankens bestyrelse har forbundsformand Kirsten Nissen fulgt de seneste måneders finanskriser tæt. Om de milliarder – kroner og pund og dollar, som er gået op i røg i et absurd matadorspil.

– I Nationalbanken følger vi spillet meget tæt. Bankens opgave er at beskytte landets økonomi og sikre, at det ikke går værre end nødvendigt for almindelige mennesker. For desværre er der ingen tvivl om, at også den "rigtige økonomi" – den der handler om almindelige mennesker og deres arbejdspladser, om varer og reelle værdier – kommer i krise. Det ser ikke godt ud – og som altid i den situation, ser det sortest ud for de mest udsatte, sagde forbundsformand Kirsten Nissen, da hun aflagde beretning på kongressen.

– Derfor har vi – mere end nogensinde – brug for en ordentlig regering. Og der kan vi heldigvis glæde os over en helt anden krise – nemlig Foghs. Efter syv års forsøg på at bilde os ind, at hulemanden var blevet julemand, har vælgerne gennemskuet manøvrerne. Regeringens meningsmålinger er i frit fald. Og der tegner sig så småt et alternativ.

Tvunget til velfærd

– Det har taget sin tid, fortsatte Kirsten Nissen.

– Og man kan undre sig over, hvor længe det er lykkedes Fogh at fremstille sig som velfærdens vogter. Der er sket enkelte fremskridt de sidste syv

år. Men de er tvunget frem gennem andres indsats – og mod regeringens vilje. Generelt har regeringen ikke bidraget med en bønne til velfærden.

– Faktisk synes vælgerne ikke, at regeringen er god til at håndtere særlig meget. Men utilfredsheden samler sig især om velfærdspolitikken. Her mener 6 ud af 10 at regeringen håndterer opgaven dårligt.

Efter Kirsten Nissens opfattelse er baggrunden befolkningens utilfredshed klar.

– Års snak om en kvalitetsreform og milliarder, der er på vej, har ikke ændret realiteterne. Skoletolletterne er stadig møgbeskidte, offentlige bygninger og bosteder er nedslidte og den sociale og sundhedsmæssige service halter.

– Alle målinger viser, at uligheden er vokset under denne regering. Antallet af fattige er vokset. Antallet af unge, der får en uddannelse falder. Og den nødvendige omfordeling er mindsket.

– At regeringspartierne stadig har ambitioner om at fortsætte af ulighedssporet er de konservatives uddannelsesordfører Charlotte Dyremose et godt eksempel på. Hun har netop foreslået, at børn niveaudeles helt fra første klasse. Vi har gennemskuet hendes inderste ønske: En klasse for dem, der rider. Og en klasse for dem, der skal muge ud under hestene...

Skal ikke være berøringsangste

Selv om der altså er masser af grunde til at fordømme regeringen og dens politik, så skal det bare ikke gøre os berøringsangste, fortsatte Kirsten Nissen.

– Tværtimod. Vi skal møde regeringen i åben konfrontation, når der er noget at komme efter. Så da regeringen i 2007 inviterede fagbevægelsen til trepartsforhandlinger sagde vi ja tak. Hos Socialpædagogerne har vi altid sagt ja tak, når vi blev

inviteret. Vi vil simpelt hen undersøge, om vi kan opnå noget for vores medlemmer.

– Vi var enige med regeringen om én ting: Hvis der skal større kvalitet i den offentlige sektor, skal der flere hænder og hoveder til. Vores ambition var dertil større kompetencer og bedre arbejdsmiljø. Og vi fik tilfredsstillet vores ambitioner om at få større kompetencer, bedre arbejdsmiljø og en seniorordning.

– De resultater, vi opnåede kunne vi ikke have opnået på anden vis – heller ikke ved OK-forhandlingerne. De aftaler, vi opnåede blev for manges vedkommende forhandlet færdige i forbindelse med OK08, sagde Kirsten Nissen.

Ny grunduddannelse

Kirsten Nissen kom i sin beretning også ind på, at uddannelsesområdet har fyldt en hel del i denne kongresperiode. Herunder at der er vedtaget en bekendtgørelse om den nye pædagoguddannelse.

– Det lykkedes os i den forbindelse at få flere af vores centrale krav igennem – krav til øget specialisering og krav om, at en af de lange praktikker skal gennemføres på vores område. I forhold til

specialiseringen havde vi ønsket en direkte henvisning til det socialpædagogiske arbejdsområde, som de er beskrevet i serviceloven. Det fik vi desværre ikke, sagde Kirsten Nissen.

Hun nævnte i den forbindelse de store problemer, der i øjeblikket er på uddannelsesområdet.

– Vi får for få ansøgere. Og så har vores uddannelsessteder problemer med at forstå og praktisere specialiseringen i den nye pædagoguddannelse. Tilsammen rejser det spørgsmålet, om vi kan leve med den fælles almene pædagogisk grunduddannelse, sagde Kirsten Nissen og henviste til, at hovedbestyrelsen har givet svaret: Det kan vi ikke. I stedet har vi udarbejdet en skitse til en ny socialpædagogisk grunduddannelse, som vi arbejder på at få sat på skinner som forsøgsuddannelse. Målet er at skabe en ny uddannelse for vores fag.

Det var en udmelding, der virkelig satte sig spor i den efterfølgende debat om formandens beretning.

KONGRES 2008

Ny uddannelse delte vandene

Ikke alle kongresdelegerede – og navnlig ikke de studerende – er enige med hovedbestyrelsen om, at der skal indføres en ny socialpædagogisk grunduddannelse

Af Kurt Ladefoged, kl@sl.dk

Skal der indføres en ny socialpædagogisk grunduddannelse? Det er der ikke udelte enighed om blandt socialpædagogerne. Det var i hvert fald det emne, der kaldte flest op på tasterne, da de delegerede skulle debattere for-

mandens mundtlige beretning.

Svend Troelsen fra Storkøbenhavn lagde ud med at vende situationen på hovedet og sige:

– Hvis en ny socialpædagogisk grunduddannelse er svaret eller løsningen, hvad er så spørgsmålet?

– Er det at uddannelsesstederne skulle have problemer med at forstå og praktisere specialiseringen? Det er det muligvis, men i praksis har ingen studerende nået til den konkrete specialisering, fordi uddannelsen først gik i gang i august 2007 og specialiseringen er sidste del af studiet.

– Den meget medieomtale er en anden mulighed, hvor vi via en mere specifik og længere uddannelse skal undgå at blive bragt i situationer, hvor vor pædagogiske praksis bliver udstillet som

på Strandvænget.

– Et andet spørgsmål kan jo være ønsket om en grundlæggende og måske heftig diskussion med BUPL om, hvor grænserne går mellem almen pædagogik, speciale pædagogik og socialpædagogik.

– Endelig kunne en pointe jo være, at vi via en længere uddannelse får bedre løn og opnår anerkendelse. Men om en socialpædagogisk grunduddannelse er det rette svar, skal jeg ikke på stående fod afgøre, men jeg vil opfordre HB til hurtigst muligt at få bredt diskussionen om en eventuel ny uddannelse ud til en bred medlemsdebat, hvor vi lokalt inddrager alle relevante parter, sagde Svend Truelsen.

Opfordring til at vente

Ib Rønn Andreasen, Østjylland, havde meget svært ved at se begrundelsen for, at der skulle laves en socialpædagogisk grunduddannelse. Han kunne ikke forstå, at man ikke først lod den nye bekendtgørelse slå igennem og få den til at fungere.

– Den megen medieomtale af uheldige episoder og de skader, de har forvoldt, er blevet brugt som argument for at introducere den nye uddannelse. Hovedbestyrelsen må jo mene, at socialpædagogikken er truet, når man nu kommer med dette udspil.

– Det vi ser på arbejdspladserne er store rekrutteringsproblemer. Samtidig ser jeg et problem i den megen praktisering af konceptpædagogik. Refleksion er jo nærmest blevet et fy-ord. Alt for mange andre faggrupper går i øjeblikket ind og prøver at definere de socialpædagogiske rammer og den socialpædagogiske faglighed.

– Nu synes jeg, det er på tide, at vi definerer vores faglighed og får den lagt ind i de rammer den nuværende uddannelse indeholder, sagde Ib Rønn Andreasen.

Hanne Killemosen, Østjylland, der arbejder inden for værkstedsområdet hilste derimod debatten om en ny uddannelse velkommen. – Jeg synes det er meget relevant, navnlig for os, der arbejder inden for handicapområdet, sagde hun.

Nicki Lykke Jensen, PLS, satte også spørgsmål ved, hvorfor hovedbestyrelsen lige nu introducerer en ny socialpædagogisk uddannelse.

– Sådan som vi studerende oplever verden, så har vi nu fået en ny bekendtgørelse. Vi er enige med SL i, at den socialfaglige specialisering skal styrkes. Men vi ved endnu ikke, hvordan specialiseringsdelen i den nye uddannelse fungerer.

– Men der er ingen tvivl om, at det kan blive bedre. Også med hensyn til, hvordan praktikpladserne fordeles. Det er oftest den rene lodtrækning. Derfor vil jeg gerne opfordre til, at vi nu evaluerer den eksisterende uddannelse og arbejder på, hvordan vi styrker den socialpædagogiske profil. Lad os få en sikker viden at handle på, sagde Nicki Lykke Jensen.

Caroline Augusta Rasmussen, PLS, fandt det meget forkasteligt, at Socialpædagogerne brugte

Strandvænget som argument for at kræve en ny socialpædagogisk grunduddannelse.

– Det er den rene populisme. Det skal ikke være medierne, men SL's medlemmer, der skal afgøre hvilken politik SL skal føre.

Ændring ikke tilstrækkelig

Poul Erik Petersen, Lillebælt og medlem af HB, begrundede hvorfor hovedbestyrelsen har valgt at arbejde aktivt for en selvstændig socialpædagogisk grunduddannelse.

– Jeg ved godt, at den eksisterende pædagoguddannelse lige er blevet revideret, og at ingen endnu er blevet færdiguddannet efter den nye uddannelse. Det er også rigtigt, at der med mulighederne for en "mild specialisering" er sket en forbedring.

– Men den er ikke tilstrækkelig i forhold til de mange forskellige opgaver, vi som socialpædagoger arbejder med i det daglige. Det gælder også de etiske udfordringer, vi står overfor. Derfor mener jeg, at det vil styrke den pædagogiske profession samlet set, at vi får en socialpædagogisk grunduddannelse, sagde Poul Erik Pedersen.

Steen Englund, Storkøbenhavn, sidder også i hovedbestyrelsen og stillede sig selv spørgsmålet, om det nu er klogt at gøre det, HB nu er i gang med. Nemlig at etablere en socialpædagogisk grunduddannelse.

– Efter min opfattelse er det hele tiden vores pligt at udfordre vores faglighed og vores profession. Vi skal gerne gøre det lysende klart, hvad vores faglighed er. Og det er ikke lysende klart med de ændringer, der er sket i den nuværende uddannelse.

– Derfor er det vores fælles ansvar – også I studerende – at hjælpe med til at gøre uddannelsen så god som mulig. Derfor må vi ikke tøve i angst for det nye og ukendte. Lad os derfor få sat skibet i søen og afprøvet mulighederne, sagde Steen Englund.

Derfor en ny uddannelse

I sin replik kom Kirsten Nissen yderligere ind på, hvorfor HB har besluttet, at Socialpædagogerne skal arbejde videre med planerne om en socialpædagogisk uddannelse.

– Det gør vi. Og, jeg er glad for at PLS og andre interesseret følger vores beslutninger. I det arbejde vil vi rigtigt gerne have PLS med, fordi vi nærmere skal udforme skitsen til en socialpædagogisk uddannelse.

Kirsten Nissen sagde videre, at der også er blevet spurgt til forbundets begrundelse for at arbejde for en socialpædagogisk uddannelse.

– Hertil må jeg sige, at generalistuddannelsen aldrig har været vores livret, men vi accepterede den, fordi alternativet var meget værre – nemlig en forkortelse af uddannelsen. Derfor har det også været sådan, at SL siden fællesuddannelsens etablering hele tiden har haft øje på mulighederne for at skærpe den socialpædagogiske profil

Du kan læse mere om kongressen, se video-interview med delegerede og gæstetaler og finde alt materiale fra kongressen på www.sl-kongres.dk

i uddannelsen. Og det har vi bekræftet løbende i mange beslutninger i hovedbestyrelsen og på kongressen.

– Derfor er det naturligt, at vi, som organisation, holder øje med, hvornår der er basis for et uddannelsespolitisk fremstød. Og det er der nu. I hørte selv, at Aleksander Aagaard fra Danske Regioner sluttede op om en selvstændig socialpædagoguddannelse. Det har KL ved formanden for socialudvalget Tove Larsen også, ligesom vi har fået tilsagn fra mange partier på Christiansborg om at slutte op.

– En ny uddannelse kan og skal ikke genoprette de skader, der er sket, som Ib Rønne talte om.

Efter- og videreuddannelse samt udviklingsarbejde er svaret på spørgsmålet om genopretning. Det har vi skabt basis for med Trepartsaftalen og OK 08 samt relanceringen af Det Kan Nytte.

Hvor skal den afgørende indsats lægges i forhold til kommunerne – og hvad kan I bidrage med på din arbejdsplads og i din kreds?

Hvordan kan vi som forbund og som socialpædagoger blive bedre til at formidle hvad det kræver at arbejde på vores felt, og hvad det kræver af dig som socialpædagog?

Hvad er efter din mening den bedste måde at imødegå det faldende optagelsestal på de pædagogiske uddannelser?

Deltag i debatten på
www.socialpaedagogen.dk

Meget mere vi

Af Kurt Ladefoged, kl@sl.dk

Mange af debatindlæggene handlede også om Socialpædagogernes indsats i den forgangne kongresperiode med at synliggøre socialpædagogerne, deres faglighed og flere med ind i fællesskabet.

Hanne Ellegaard, Lillebælt:

– Meget mere vi. Og hvad er så det? Er det os i dag, er det min arbejdsplads derhjemme, min familie? Er det Danmark? Meget mere vi er også det, vi har brug for: For de arbejdsløse, for de grupper af borgere, vi socialpædagoger arbejder med. For dem, der bliver syge på vores arbejdspladser. Det er den politik, vores forbund har ført.

– Her har vi skabt meget mere vi. Og det skal vi alle sammen have ros for. Vi er blevet bedre til at dokumentere vores socialpædagogiske arbejde. Blandt andet ved at nedsætte en analysegruppe i forbundet. Via den vej har vi opnået respekt.

Elin Jensen, Nordsjælland:

– Medlemsprojektet har gjort den største forskel for os i kongresperioden. Jeg har altid troet på demokratiet i dagligdagen. Nu ved jeg også, at det virker. Dialogen ansigt til ansigt med medlemmerne har givet os mulighed for at gå direkte hjem og ændre den service, vi yder medlemmerne. Det har virkelig været en øjenåbner.

Verne Petersen, Østjylland:

– Vi har sparket dørene ind i de nye kommuner og regioner. De kender os bedre nu, men de kender os ikke godt nok. Derfor fortsætter vi med at blive synlige både ude på arbejdspladserne og i offentligheden. Vi skal hjælpe kommunerne med at udvik-

le de gode arbejdspladser. Kun derved får vi en socialpædagogik i verdensklasse, som regionernes repræsentant Alexander Aagaard sagde.

Peter Kristensen, Nordjylland:

– Grundlæggende kan vi være stolte af de resultater, vi har opnået i vores forbund. Med medlemskampagnen kom vi virkelig ud på arbejdspladserne. Og med OK 08 fik vi en god landing. Det var de rigtige valg, vi traf.

– Men det kan stadig blive bedre. Vi har stadig store problemer med den lokale løndannelse, der som udgangspunkt skulle skabe dynamik og udvikling, men som virker stik modsat. Her er forlods finansiering og tilbagefaldsmidler en hæmsko. Vi burde bruge kræfterne på indhold og udviklingsmuligheder på arbejdspladsen i stedet for at bruge regnestokken.

Ole Nilsson, Storkøbenhavn:

– Socialpædagogerne har også interesser uden for Danmarks grænser, hvor også SL's ledelse deltager. Men som medlemmer kender vi ikke meget til det internationale arbejde. Hvad er formålet med rejserne? Og hvorfor tager man sommetider flere af sted ad gangen?

– Jeg kunne godt tænke mig at vide noget mere om reglerne for disse rejser. Er det business eller monkeyclass? Hvilket udbytte får man af rejserne og hvordan afrapporterer man dem?

– Jeg kunne godt tænke mig et mere transparent SL – også gerne på hjemmesiden, så vi kunne få noget mere information om vigtigheden af det internationale arbejde.

Regionerne: Ny uddannelse

Danske Regioner ønsker en ny socialpædagogisk uddannelse, så socialpædagogerne bedre kan klare de meget specialiserede sociale opgaver

Af Lone Marie Pedersen, lmp@sl.dk

Danske Regioner stiler efter at få et specialiseret socialt område i verdensklasse, og en af forudsætningerne for at nå derhen er en veluddannet socialpædagogisk stab, fortalte Aleksander Aagaard, næstformand i sundhedsudvalget i Danske Regioner, da han talte på Socialpædagogernes kongres.

– Vi deler med andre ord Socialpædagogernes opfattelse af, at der er behov for en socialpædagogisk grunduddannelse, der klæder de færdiguddannede på til at varetage de stadig mere specialiserede opgaver på området.

– Den milde specialiseringsmulighed i pædagoguddannelsen, der blev indført med den seneste reform af uddannelsen er langtfra tilstrækkelig til at matche det behov, de færdiguddannede møder på arbejdspladsen, sagde Aleksander Aagaard, der fortalte at regionerne i fællesskab har udarbejdet kvalitetsmodeller på socialområdet for at give det et kvalitetsløft.

– Socialpædagogerne deltager aktivt i både arbejdet med kvalitetsmodellen og en lang række andre kvalitetsprojekter, som parterne i fællesskab

har igangsat. Danske Regioner sætter stor pris på Socialpædagogerne som samarbejdspart og som allieret i arbejdet på at få højnet ambitionsniveauet på det socialiserede sociale område.

Bekymret for udviklingen

Danske Regioner er bekymrede for udviklingen inden for det sociale område, fortalte Aleksander Aagaard. De store kommuner kan godt klare de specialiserede sociale opgaver, men bekymringen går på de kommuner, som er for små til at opretholde specialiseringen. Regionerne er også bekymrede for hele konstruktionen og regelsættet omkring det sociale område.

– Vi anser det for særlig problematisk, at kommunerne løbende har adgang til at trække

institutioner hjem. Muligheden for løbende at overtage regionalt drevne tilbud forringer regionernes mulighed for en langsigtet og strategisk planlægning og udviklings af det regionale tilbud.

Aleksander Aagaard påpegede, at det skaber utryghed hos brugere og pårørende og hos medarbejdere, så det påvirker regionernes muligheder for at rekruttere medarbejdere. Og der er brug for, at den høje grad af faglighed og specialisering fastholdes et sted

– I lyset af regionernes rolle på sundhedsområdet vil det i Danske Regioners øjne være indlysende at forankre den faglige specialisering i forhold til disse målgrupper i regionalt regi.

LO roser Socialpædagogerne

I bed jer fast, da kommunalreformen skulle gennemføres, og I holdt hovedet koldt og slog til på det rigtige tidspunkt og fik et historisk godt overenskomstresultat

Af Lone Marie Pedersen, lmp@sl.dk

Nu er vi jo ikke en bevægelse, der strør om sig med skulderklap til hinanden. Men jeg vil alligevel på LO's vegne komme med lidt god

gammeldags ros.

LO-sekretær Marie Louise Knuppert havde de store superlativer fremme, da hun talte på Socialpædagogernes kongres. LO er stolt af Socialpædagogernes indsats med at få gennemført kommunalreformen og ved de netop overståede overenskomstforhandlinger.

Om socialpædagogernes indsats med kommunalreformen sagde hun:

– I har kæmpet på mange fronter, og I har klaret jer flot igennem en vanskelig periode. For det første var der jo overhængende fare for, at kommunalreformen betød voldsomme besparelser på det socialpæda-

gogiske område. Det vil sige besparelser for de allerdårligst stillede. De udsatte børn og unge – og voksne, der ikke kan klare sig selv uden samfundets hjælp.

– Ja faktisk forsøgte den borgerlige regering at snige besparelser ind i ly, af de store strukturelle omvæltninger. Men I bed jer fast og var stærkt medvirkende til, at der blev afsat flere midler.

Resultater uden soloridt

Og om Socialpædagogernes indsats omkring overenskomsterne sagde Marie Louise Knuppert:

– Da I så var nogenlunde igennem strukturreformen begyndt det store spil om overens-

komstforhandlingerne. Hvor stor var den samlede pulje? Hvem skulle have mere, og hvem skulle have mindre?

Det var et mega puslespil, hvor der også internt i fagbevægelsen var rift om at få lov til at bestemme forløbet. I blev kaldt alt fra "socialistiske ballademagere" til "velfærdssamfundets kernetrapper".

– Men I holdt hovedet koldt og slog til da tid var. Og sikrede jer – uden soloridt – et historisk godt resultat.

– Det vil jeg godt – på LO's vegne – kvittere for.

Klar, parat, sms-debat

Temadebatten på kongressen tog sms-afstemninger i brug for at lodde stemninger og meninger om de tre emner: arbejdsglæde, synlighed og indflydelse

Af Jens Nielsen, jni@sl.dk

For en gangs skyld var det ikke bare tilladt, men et direkte krav at ha' mobiltelefonen fremme i mødesalen. Dog på lydløs. For der skulle sendes sms på sms, da temadebatten løb af stablen på Socialpædagogernes kongres.

– Dette er et levende eksperiment, en live gallupmåling, der giver os mulighed for at få et landsdækkende billede af, hvordan I som faggruppe 'har det', sagde Espen Højlund fra kommunikationsfirmaet Advice, der styrede løjerne.

Tre emner var sat til debat: Arbejdsglæde, synlighed og indflydelse. Og via sms 'stemte' de delegerede på bedste Vild med dans-manér først om

12 generelle spørgsmål, så svarene tegnede et billede af, hvordan kongressen overordnet vurderede den generelle tilstand for de tre emner.

Et eksempel: Det første spørgsmål lød: Hvor stor er socialpædagogernes arbejdsglæde? Med det samme spørgsmålet var stillet, skulle de delegerede på en skala fra 1 til 5 – med 1 som 'meget stor' og 5 som 'meget ringe' – give deres besyv med via sms. Svarene viste at 10 procent bedømte arbejdsglæden som meget stor, mens hele 60 procent bedømte den som stor. 70 procent var med andre ord alt i alt overvejende positive i deres vurdering af arbejdsglæden.

Et andet spørgsmål lød: Hvor stærkt er socialpædagogernes faglige og kollegiale fællesskab?

Her svarede 14 procent meget stærkt og 56 procent stærkt.

Og efter de 12 spørgsmål var stillet og vurderet, havde forsamlingen fået taget temperaturen på de tre emner og kastede sig ud i en ny runde for af de tre emner.

Vi skal bide os fast

Inden da havde næstformand Benny Andersen lagt op til debatten med en historie om KL-repræsentanten, der for at bryde isen til et møde jøkende havde spurgt, hvorfor Socialpædagogernes TR'er og kredsbestyrelser havde ondt i fødderne og var begyndt at gå med sikkerhedssko. Jo, lød svaret på spørgsmålet, det er fordi de har sparket dørene ind i så mange kommuner.

– Og det har vi. Vi har sparket dørene ind og brudt kommunekasserne op – nogle steder var der bare ingen penge i, konstaterede Benny Andersen.

– Nu, kære venner, skal vi bide os fast i bordet. Vi skal være dem, der ikke er til at komme udenom. Vi skal bruges, og vi skal bruge den indflydelse, vi har taget os. Kommunerne ville overtage vores område for at udvikle det, og det skal vi hjælpe dem med, sagde Benny Andersen – og pegede på den tætte sammenhæng mellem de tre emner – arbejdsglæde, indflydelse og synlighed – og Socialpædagogernes rolle i de kommende år.

Du kan se alle spørgsmål, besvarelser og debatten fra kongressen på www.sl-kongres.dk/temadebat

Arbejdsglæde:

Vi skal bare have lov til at passe vores arbejde

Arbejdsglæde er der, hvis socialpædagogerne har tid til at lave deres arbejde ordentligt, viste SMS-afstemningen blandt kongresdeltagerne

Af Lone Marie Pedersen, lmp@sl.dk

Ikke flere tykke rapporter om dokumentation, ikke flere overordnede strategier og projekter. Der er kun et, der tæller, når medarbejderne skal føle arbejdsglæde, og det er tid til at passe deres arbejde på en så fagligt forsvarlig måde, at de kan være stolte af deres indsats. Det socialpædagogiske arbejde har man ikke kun taget for at have et lønarbejde. Det drejer sig i lige så høj grad om et fagligt engagement. Man brænder for at gøre en forskel over for personer, som har brug for hjælp.

Det var konklusionen, efter at kongresdeltagerne havde bevæget sig igennem SMS-afstemningen om arbejdsglæde.

I panelet sad lektor Henning Lund, Center for Arbejdsmiljø og Arbejdsliv, RUC, der kommenterede afstemningen ved også at inddrage forskningens erfaringer. Og den siger entydigt, at det, der giver medarbejderne arbejdsglæde, er tid til at gøre deres arbejde. Er tiden der, er der uden tvivl også et godt arbejdsmiljø.

– Jeg hører gang på gang medarbejdere sige, hvad arbejdsglæde er: "Hvis vi bare kan få lov til at passe vores arbejde".

Og når talen er om knappe ressourcer, så mener Henrik Lund, at der er rigtig mange penge at hente, hvis politikere og forvaltninger standser med at sende flere overordnede projekter, flere krav om dokumentation og flere omstruktureringer ned over hovederne på medarbejderne. Det,

der tæller, er, at medarbejderne skal have mulighed for at udføre et fagligt stykke arbejde, man kan være stolt af.

Han høstede stort bifald fra salen. Hans kollegaer i panelet børne- og undervisningsdirektør Jette Runchel, Albertslund Kommune, og rådmand Mai-Britt Iversen, Aalborg Kommune var enig heri, og sidstnævnte mente, at hun og hendes politikerkollegaer havde en opgave i at sende besked om, hvilke ting, der skulle prioriteres.

Socialpædagogerne er glade

Afstemningen viste, at der ikke er tale om en tungsindig faggruppe. Tværtimod. Hele 60 procent svarede, at arbejdsglæden var stor. 10 procent havde oven i købet svaret, at den var meget stor, og slet ingen havde svaret, at den var lille.

Susanne Østergård, der er leder af botilbud for voksne udviklingshæmmede i Skive, var blandt de 60 procent, fordi hun føler, at hun har stor indflydelse på arbejdet. Når hun ikke gav topkarakteren er det fordi, der er for få ressourcer til efteruddannelse, og store besparelser har betydet, at de skal løbe stærkere.

– Og det slår skår i arbejdsglæden, siger hun.

Mangler anerkendelse

Arbejdsglæde har også noget at gøre med at blive anerkendt for sit arbejde. Og her halter det lidt. Kun to procent synes, at de i meget høj grad bliver hørt, mens hele 35 procent siger i ringe grad.

Susanne havde her valgt sammen med 31 procent andre at svare "neutral".

– Jeg har mine tvivl om, hvor synlige vi er i for eksempel en kommune eller hos politikerne, og jeg mangler, at politikerne formidler deres anerkendelse til os.

Mai-Britt Iversen var bekymret over at se, at socialpædagogerne ikke føler sig anerkendt.

– Den manglende anerkendelse skyldes må-

ske også, at det er et nyt område for os politikere i kommunerne, og vi har derfor ikke været gode til at give jer anerkendelse. Men jeg ved fra mine kollegaer, at vi er stolte over at se det arbejde, I udfører.

Henrik Lund mente, at socialpædagogerne ikke fik anerkendelse, fordi der ikke eksisterer en eksakt viden, som man kan måle socialpædagogerens indsats ud fra og på den baggrund give dem anerkendelse.

– Jeg tror til gengæld, at der er stor samfundsmæssig respekt om det arbejde, socialpædagoger udfører.

Sammen er vi stærke

Det faglige sammenhold er godt, hvis man skal dømme efter kongressens afstemning. 56 procent mener, at "socialpædagogerens faglige og kollegiale fællesskab er stærkt". Lægger man dem sammen med de 14 procent, som svarede "meget stærkt", når vi op på 70 procent, som svarer "stærkt".

Susanne Østergård var her at finde blandt de 56 procent, og hendes begrundelse var:

– Vi har en stærk faglighed. Vi er stolte af vores job og har en stærk følelse af, at vi gør en forskel med vores faglighed.

Næste spørgsmål havde Susanne til gengæld ingen problemer med at give topkarakter. Hun svarede "lederne er meget gode til at sikre, at der skabes et godt arbejdsmiljø".

– Jeg er selv leder, så jeg bliver jo nødt til at svare sådan.

I alt var der dog kun otte procent, som svarede som Susanne. 32 procent stemte "neutral" og 26 "dårligt."

Stor medindflydelse

Arbejdsglæde har også noget at gøre med medindflydelse, så det skulle deltagerne også stemme om. 40 procent svarede, at de havde stor medindflydelse på ledelsen af deres arbejde. Susanne svarede "neutral". Det gjorde 33 procent.

– Der er politiske niveauer over os, som betyder, at de rammer, som vi arbejder under, bliver udstykket et andet sted. Derfor svarede jeg neutral.

Hun var til gengæld næsten i top på spørgsmålet om, hvor stor medbestemmelse socialpædagogerne har på opgaverne og på arbejdspladsens pædagogiske udvikling.

– Hos os har vi selvstyrede grupper, så medarbejderne kan for eksempel i det daglige selv tilrettelægge arbejdet.

49 procent var enig med Susanne. 18 procent svarede, at de havde meget stor indflydelse.

Faglige netværk

Så skulle deltagerne tage stilling til, hvad der skal til for at øge arbejdsglæden. Størst score fik "bedre faglig og strategisk ledelse" med 24 procent. Lige efter kom "større faglig anerkendelse" med 22 pro-

cent. Så var der langt ned til de næste valgmuligheder. Deltagerne skulle vælge to ting, og for Susanne faldt valget ikke svært hun skrev "flere faglige fora og netværk" (der fik fem procent) og "større faglig anerkendelse".

– Når jeg lytter til mine medarbejdere, efterlyser de at have muligheder for faglige netværk og anerkendelse i hverdagen.

Herefter skulle de igen vælge to emner, da de skulle bestemme, hvad der skal til "for at øge den faglige tilfredshed og udvikling".

Højest score var her "mere efteruddannelse" med 25 procent, efterfulgt af "større indflydelse på faglige beslutninger" og "større anerkendelse af arbejdsindsatsen", som hver fik 20 procent. Susanne var enig om efteruddannelse og om anerkendelse af arbejdsindsatsen.

– Jeg oplever, at vi får sværere og sværere ved at sende folk på efteruddannelse, fordi der bliver skåret i vikarbudgettet.

Og om anerkendelse siger hun:

– Hvis vores arbejdsindsats bliver synlig for politikerne, de pårørende og andre, så er det lettere for os at opnå anerkendelse.

Indflydelse:

I skal slide for det – så på med vanten

67 procent af de kongresdelegerede satte deres stemme på, at socialpædagogerne har stor indflydelse

Af Eva Åkerman, eaa@sl.dk

Socialpædagogerne sidder med foden på speederen, når det gælder om at have indflydelse. Så det er bare med at beholde den position.

Sådan udtrykte rådmand Mai-Britt Iversen sit syn på Socialpædagogernes rolle i de kommunale MED-udvalg ved den anden af de tre temadebatter, som handlede om Indflydelse.

Debatdeltagerne skulle indledningsvis tage stilling til og sms-stemme om de tre indledende spørgsmål: Hvor stor medindflydelse har socialpædagogerne på ledelsen af deres arbejdsplads? Hvor stor medbestemmelse har socialpædagogerne på arbejdstilrettelæggelsen i det daglige? Hvor stor indflydelse har socialpædagogerne på opgaverne og arbejdspladsens pædagogiske udvikling?

Ledelse flyttet til medarbejderne

Verne Petersen og Mogens Pedersen fra Kreds Østjylland summede sammen om besvarelser, salen havde afgivet. 48 procent af debatdeltagerne svarede, at de mener Socialpædagogerne har meget stor eller stor indflydelse på ledelsen af deres arbejdsplads.

– Det tror jeg hænger sammen med, at der ved kommunalreformen overordnet er taget ledelseskompetencer fra arbejdspladserne, sådan at lederne reelt bestemmer mindre end de tidligere gjorde. Og det betyder så, at medarbejderne får tilsvarende mere indflydelse på ledelsen af deres

arbejdsplads, sagde Verne Petersen.

81 procent af debatdeltagerne svarede, at Socialpædagogerne har meget stor eller stor indflydelse på arbejdstilrettelæggelsen i det daglige. Det kom ikke bag på Mogens Pedersen, der bemærkede:

– Indflydelse på arbejdstilrettelæggelsen er jo alfa og omega. Man kan ikke forestille sig en moderne arbejdsplads, hvor man ikke involverer sine medarbejdere og afstemmer ønsker og viden i det daglige. De kedelige personalesager, vi indimellem oplever, tror jeg er et resultat af, at medarbejderen ikke er blevet taget med på råd, sagde Mogens Pedersen.

Brug MED-udvalgene

67 procent af debatdeltagerne satte deres sms-stemme på, at Socialpædagogerne har meget stor eller stor indflydelse på opgaverne og arbejdspladsens pædagogiske udvikling. Det mente Verne Pedersen hang sammen med, at vi er blevet meget dygtigere til at bruge vores indflydelse i MED-udvalgene.

Socialpædagogernes rolle i MED-udvalgene var i det hele taget sat på dagsordenen. 23 procent af salen svarede i en af sms-afstemningerne, at for at øge socialpædagogernes medindflydelse på ledelsen af deres arbejdsplads, er det for eksempel vigtigt, at MED-indflydelsen hjælpes i gang på de arbejdspladser, hvor det ikke fungerer.

Rådmand Mai-Britt Iversen, der var en af paneldeltagerne sagde, at det er vigtigt at få indflydelse på eget arbejde, men hun opfordrede også til at prøve at få indflydelse et niveau højere oppe:

– I skal prøve at få indflydelse hos sådan nogle som mig. Min næstformand i MED-udvalget er en socialpædagog. Og i samarbejdet med ham henter jeg værdifuld viden og input til det daglige politi-

ske arbejde, sagde hun og tilføjede:

– Indflydelse, det er noget I skal slide for – så på med vanten!

Samarbejde på tværs

Både Mai-Britt Iversen og børne- og undervisningsdirektør Jette Runchel fra Albertslund Kommune pegede på, at indflydelse med stor fordel kan søges gennem at styrke det tværfaglige samarbejde.

– Det er et utroligt vigtigt led i udviklingen af det her område. Så det kom bag på mig, at kun fire procent af jer havde stemt på TR-samarbejde på tværs af faggrupper som en måde at opnå medindflydelse på ledelsen af jeres arbejdsplads. I Albertslund Kommune taler vi om en initiativpligt, som betyder, at man har pligt til at bruge de

kanaler, der er til rådighed – og ikke altid lade sig begrænse af de formelle fora, sagde Jette Runchel.

Henrik Lund, der forsker i Arbejds miljø og Arbejdsliv på RUC undrede sig over, at 24 procent af salen havde svaret, at bedre efteruddannelse er det, der skal til for at øge Socialpædagogerne indflydelse på opgaverne og arbejdspladsens pædagogiske udvikling.

– Jeg tror det er utroligt meget mere vigtigt at sørge for et løbende forsøgs- og udviklingsarbejde, der involverer forskning tæt på de socialpædagogiske arbejdspladser. Vi mangler i den grad praksisforskning i Danmark, sagde Henrik Lund.

KONGRES 2008

Synlighed:

Plads til forbedring

Socialpædagogerne er synlige, men det kan blive meget bedre, og det er også strengt nødvendigt – både af hensyn til faget og til de borgere, vi tager os af

Af Jens Nielsen, jni@sl.dk

En af paneldeltagerne, rådmand Mai-Britt Iversen fra Aalborg, lagde ud med at anlægge den positive vinkel:

– Man kan sige, at I har et udviklingspotentiale.

Den tørre konstatering kom efter afsløringen af stemmetallene i den del af kongressens temadebat, der handlede om synlighed. I det første og det sidste af de indledende spørgsmål var deltagerne blevet spurgt om Socialpædagogerne synlighed i henholdsvis arbejdspladserne og medierne. Og

mens der var positive tilkendegivelser på en lang række af de andre spørgsmål under temadebatten, så var dommen her noget hårdere:

Kun 2 procent mente, at forbundet og kredsen er meget synlige på arbejdspladserne, mens 24 procent mente, at synligheden var god. På den anden side af spektret mente 15 procent, at synligheden var helt utilstrækkelig, mens 30 procent bedømte den som mindre god.

Når det gælder synligheden i medierne var karakteren fra kongressen heller ikke i top: Kun 1 procent sagde "meget god" og 12 procent "god", mens henholdsvis 22 og 36 procent fældede dommen "meget dårlig" og "dårlig".

Og det var det, der fik Mai-Britt Iversen til at fælde dommen: Plads til forbedring.

– Men I skal være dagsordenssættende. I kan og skal gøre det bedre, for det er helt nødvendigt for de borgere, I har med at gøre, sagde Mai-Britt Iversen.

En anden panel deltager, børne- og undervisningsdirektør i Albertslund Kommune Jette Runchel, betonedede, at det ikke måtte være enkelt-sagerne, der bliver afgørende for socialpædagogers synlighed.

Og så havde hun et lille hip til Socialpædagogerne, fordi forbundet i forlængelse af kommunalreformen kritiserede kommunerne for ikke at have en sammenhængende børnepolitik på plads til tiden. Her mente hun, at der havde været mere relevante steder 'at sparke kommunerne'.

Til gengæld var der ros fra den tredje panel deltager, lektor Henrik Lund fra RUC:

– I har holdt fast i, at I har meninger om socialpolitik – i at I er en del af en social bevægelse. Jeg tror og håber på, at det er derfor I ikke taber medlemmer, sagde han.

– Og jeg tænker, at det er bedre med ét medlem, der spørger, hvad han eller hun kan udrette sammen med fagforeningen end 100 medlemmer, der spørger, hvad fagforeningen kan gøre dem.

Vi skal ses på arbejdspladsen

Var der kritik af forbundet og kredsens synlighed, var der til gengæld gode karakterer til TR'er og MED-repræsentanternes tilstedeværelse på arbejdspladserne – 77 procent mente, at de enten er "meget synlige" eller "synlige".

Og også forbundet og kredsens synlighed i kommuner og regioner fik altovervejende pæne ord med på vejen: 45 procent kalder den "meget god" eller "god", mens 34 procent gav den en neutral bedømmelse.

Efterfølgende blev de delegerede bedt om at prioritere to ud af fire veje til at øge forbundets synlighed på arbejdspladserne, og her var svaret ganske klart: Forbund og kredse skal først og fremmest arbejde for at være mere dagsordenssættende i medierne (36 procent), og dernæst skal man skabe fora, hvor både TR'er og menige socialpædagoger kan markere sig socialpolitisk i deres kommune.

Fra panelet lød følgende gode råd:

Hvis ikke de stærkeste borgere skal løbe med alle ressourcerne i det, der også på det sociale område mere og mere ligner et forbrugersamfund, er det nødvendigt at formulere behov for konkrete indsatser i kommunerne, sagde Mai-Britt Iversen.

Det nærværende og vedkommende i en fagforenings indsats opstår, når medlemmerne oplever en sammenhæng mellem den medieomtale, faget får, og den hverdag, medlemmerne oplever: 'Der er en SL-historie i tv', sagde Henrik Lund.

Tværfaglighed bør være et centralt begreb i arbejdet på øget indflydelse og synlighed, mente Jette Runchel.

Plejehjemstesten

Fra salen efterlyste Tina Hansen, Storstrøm, mere viden om de aktiviteter, der foregår i forbundshuset.

– Vores medlemmer spørger os: Hvad får vi for

pengene. Og når vi i kredsene ikke engang altid selv, hvad der er i gang af projekter i Brolæggestræde, så er det svært at fortælle medlemmerne om det. Der er brug for en strategi til at få spredt den viden, sagde hun.

På spørgsmålet om socialpædagogernes rolle som talerør henviste Niels Jørgensen, Bornholm til forbundets etiske grundlag:

– Her står der sådan set, at vi forventer, at socialpædagoger skal være politisk talerør. Det papir synes jeg, vi skulle tage frem og læse – hver dag, sagde han.

På spørgsmålet om, hvad TR'er skal gøre for at øge deres synlighed, lagde de delegerede vægt på indflydelsen på personalepolitiske forhold og arbejdet for et godt psykisk arbejdsmiljø.

Det fulgte Henrik Lund op med en advarsel om, at der trods den udbredte arbejdsglæde ligger nogle fælder, når det gælder det psykiske arbejdsmiljø:

– På jeres arbejdspladser sker der et overforbrug af menneskelige ressourcer – jeres arbejde disponerer for psykisk sygdom. På mange socialpædagogiske arbejdspladser løber man alt for hurtigt, og når man gør det, går det også ud over effektiviteten, sagde han

Nu skulle det hele ikke ende i et sort hul, mente Mai-Britt Iversen, der ellers havde støttet Henrik Lunds advarsler:

– I skal også holde fast i, at det er en gave at arbejde med mennesker. Og når jeg sidder på plejehjemmet, ved jeg godt, hvad jeg helst vil huske tilbage på: Om jeg har gjort livet bedre for nogle mennesker eller har haft styr på 100.000 årsregnskaber.

Solidariske rejsepenge

Solidaritetsbidraget gik til den rejsefond, der skal være med til at sikre bred deltagelse på næste års store socialpædagogiske begivenhed, AIEJI-kongressen i København

Af Jens Nielsen, jni@sl.dk

Når AIEJI-kongressen til maj næste år skydes i gang, er det med deltagelse af socialpædagoger fra hele verden. Eller rettere. Sådan skal det gerne være. Men hvad med socialpædagogen fra det fattige land i Den Tredje Verden, der ikke kan få støtte til at deltage? Hvordan skal hun betale flybilletten og opholdet i den dyre kongresby København?

Det problem forsøger AIEJI at løse på to måder. Dels via tilbuddet om indkvartering hos private, nemlig medlemmer af Socialpædagogerne. Og dels via den rejsefond, der giver støtte til den kostbare flyrejse til København.

Og her kommer Socialpædagogerne nu med en hjælpende hånd. Hovedbestyrelsen har besluttet at lade sin solidaritetsbevilling gå til rejsefonden, og i samme åndedrag besluttede Hovedbe-

styrelsen i denne omgang at fordoble bidraget til 100.000 kroner.

– Vi ved, at mange af vores fagfæller i de dele af verden – især 'feltarbejderne' – kæmper mod fattigdom og social nød for de mennesker, de arbejder med. Og den virkelighed afspejles også i deres egne leve- og arbejdsvilkår, hedder det i den indstilling, som Hovedbestyrelsen står bag.

– Vi plejer at give denne bevilling til konkrete projekter – denne gang giver vi den så at sige til hele verden. Målet er at få så mange feltarbejdere som muligt med på AIEJI-kongressen, sagde forbundskasserer Kaj Frederiksen i sin motivation på kongressen.

Vurderingen er, at de 100.000 kroner kan finansiere rejsen for otte socialpædagoger fra udviklingslandene.

Se mere om AIEJI-kongressen på www.aieji2009.dk

Regulering af frikøbtes løn

Kongressen har vedtaget et nyt organisationscirkulære til regulering af frikøbtes løn. På kongressen i 2006 blev det besluttet at ændre grundlønnen for frikøbte med afsæt i en vurdering af lønnen for sammenlignelige grupper af medlemmerne af Socialpædagogerne.

Der blev taget udgangspunkt i gruppen af forstandere. I det nu vedtagne forslag er dette grundlag fortsat udgangspunktet. Resultatet for ledergruppen ved OK 08 er indarbejdet – såvel det generelle KTO resultat som Socialpædagogernes eget resultat. Den 2. april 2009 overflyttede kommunalt ansatte forstandere imidlertid til en fælles lederoverenskomst. Denne overenskomst vil så fremover danne grundlag for de frikøbtes løn- og pensionsforhold.

kl

Bred opbakning til alsidig alliancepolitik

Socialpædagogerne har et bredt og komplekst samarbejde med andre forbund, og denne linje skal fortsætte, besluttede kongressen

Af Kurt Ladefoged, kl@sl.dk

Når man er et lille forbund har man brug for mange venner. Store og magtfulde venner – selvfølgelig, men også de små, der som os i SL, søger nye veje til at udvikle vores fag og organisation i de sammenhænge, vi færdes.

Sådan indledte forbundsformand Kirsten Nissen fremlæggelsen af den interne resolution om Socialpædagogernes faglige alliancepolitik.

På sidste kongres for to år siden besluttede kongressen nemlig, at alliancepolitikken skulle have et hovedeftersyn. Det har den så fået efter en bred debat i kredsene. Kirsten Nissen kunne fortælle, at alliancepolitikken gennem tiderne har været ude på store rejser med en tur over det mislykkede Socialarbejdernes Enhedsforbund, over den kuldsejlede fusionsproces med BUPL til i dag.

– I ved selv, at der gennem tiderne har været mange følelser i spil under de dagsordener. Den lære hovedbestyrelsen har draget af rejsen gennem vores alliancepolitik er:

At samarbejde ikke opstår ud af organisatoriske proklamationer, men bygger på udviklingen af det konkrete, faglige samarbejde i hverdagen,

At det vigtige spørgsmål ikke er med hvem vi samarbejder, men om hvad?

At vi, for at varetage socialpædagogernes interesser har brug for mange forskellige konkrete samarbejdsprojekter og samarbejdspartnere

Kirsten Nissen pointerede, at det er dette mik af faglighed og konkrete handlinger, som kendetegner socialpædagogerne.

– Vi har et interessefællesskab med rigtig

mange forskellige forbund og samarbejdsorganisationer, og som jeg også nævnte i beretningen, er Dansk Socialrådgiverforening, BUPL og HK-kommunal de forbund, vi har det mest udviklede samarbejde med.

Fortsat – og lidt mere

Kirsten Nissen gjorde opmærksom på, at der også er store lokale forskelle på, hvordan Socialpædagogerne samarbejder. Og det skal der fortsat være.

– Det er nu engang sådan med samarbejde, at både historien, vilkårene i omverdenen og det personlige spiller ind. Men jeg tror samtidig, at jeg taler for alle, når jeg siger, at hovedlinjen er klar.

Vi samarbejder opgavebaseret, og vores mål er ikke organisatorisk, men fagligt defineret. Vi samarbejder om det, der kan styrke socialpædagogerne som fag.

– Det var, hvad vi så af vores alliancepraksis. Og det er det, vi skal fortsætte. Bare lidt mere!

Det afspejler sig også i den resolution, som kongressen vedtog. Her fremhæves det som det første, at samarbejdet skal udvikles både lokalt og centralt. Uden lokal forankring vil samarbejdet ikke sætte sig mange varige spor i virkeligheden. Uden lokal afprøvning ingen dynamik og erfaringsopsamling. Det er derude, samarbejdet skal stå sin prøve i de forskellige konkrete udformninger, det vil få.

Det andet, som resolutionen fremhæver, er, at det er indholdet, det handler om. Derfor handler den ikke så meget om "hvordan og med hvem", men om "om hvad".

I resolutionen nævnes seks områder, som har en strategisk betydning for styrkelsen af Socialpædagogernes fag, og hvor vi, som Kirsten Nissen betonede det – tror at vi har rigtig meget at byde på til vores samarbejdspartnere, og hvor vi tror, at det kan give gensidig styrke.

Det drejer sig om områderne:

De fælles overenskomster

Kompetenceudvikling

Seniorpolitik
Uddannelsespolitik
Socialpolitik og
MED/SU systemet

– Dermed har vi sat en ny ramme for den samarbejdslinje vi længe har fulgt. Vi vil gøre det samme, mere målrettet, mere systematisk, mere reflekteret. Og forhåbentlig derfor, med et langt større udbytte for Socialpædagogerne, sagde Kirsten Nissen.

KONGRES 2008

Løfter til lærerne

Kongressen forkastede forslag om at lade lærerne skifte til Danmark Lærerforening, men lærerne blev lovet klare forbedringer i forbundets indsats over for deres faggruppe

Af Jens Nielsen, jni@sl.dk

Det er jo ikke, fordi vi ikke kan lide hinanden. Vi har bare noget forskelligt at snakke om. Sådan sagde Karsten Hou, der som lærer gik på kongressens talerstol og talte for forslaget om at lade lærerne skifte til Danmarks Lærerforening.

Forslaget kom fra generalforsamlingen i Kreds Storstrøm oven på en lang debat i *Socialpædagogens* spalter om det rimelige og rigtige i, at lærerne er organiseret hos Socialpædagogerne.

Karsten Hou henviste til sine 27 år som lærer for udsatte børn og til, at det først var i forbindelse med et jobskifte for et par år siden, han måtte skifte fra lærerforeningen til Socialpædagogerne.

– Kan SL så tilbyde det samme? Nej, det kan I ikke, sagde han og pegede på, at han ikke føler sig repræsenteret i de for lærerne så afgørende forhandlinger om de lokale arbejdstidsaftaler.

Før Karsten Hou gik på talerstolen havde forbundskasserer Kaj Skov Frederiksen forklaret,

hvorfor Hovedbestyrelsen opfordrede til at forkaste forslaget:

– Selv forklaringen er enkel: Den danske model. Socialpædagogerne har overenskomsten på området, og derfor skal lærerne på døgninstitutionerne være organiseret hos os. Arbejdet med de her børn kræver flerfaglighed, og her skal både socialpædagoger og lærere bøjede deres faglighed, sagde han.

Det har ikke været godt nok

Derefter gik Kaj Skov Frederiksen selvkritisk til værks og medgav, at den indsats, Socialpædagogerne hidtil har gjort i forhold til lærerne ikke har været god nok:

– Der er ingen undskyldninger for ikke at gøre noget tidligere. Men det gør vi nu, sagde han.

Han pegede på oprettelsen af det nyoprettede netværk for lærerne, som skal være et forum for udvikling af fagligheden, og der skal i den kommende tid oprustes på indsatsen omkring løn- og ansættelsesvilkårene – ikke mindst i forhold til arbejdstidsreglerne.

– Vi vedkender os ansvaret, sagde Kaj Skov Frederiksen.

Men Karsten Hou fastholdt altså, at han ikke tror, Socialpædagogerne kan varetage hans interesser, og henviste til, at der alene i Ringsted, hvor han arbejder, er 15 tilbud, hvor arbejdstidsaftalerne skal på plads.

Og så handler det om faglighed og fagligt fællesskab, sagde han.

– Her på kongressen har I snakket om, at I vil have en socialpædagogisk uddannelse. Og det er godt, selvfølgelig skal I have det. Men jeg har en læreruddannelse – jeg er lærer, sagde han.

Unikke muligheder

Derefter gik Flemming Kjærgaard Andersen på talerstolen. Han er nyudpeget netværksansvarlig for lærer-netværket, og han lagde ud med at understrege, at det for ham er vigtigt at skille fagligheden og det fagpolitiske ad.

På det faglige felt advarede han mod to faldgruber i arbejdet med børnene: Der kan enten være for meget behandling eller for meget skole.

– Men arbejdet giver også helt unikke muligheder for at få de to fagligheder til at mødes, og derfor synes jeg, at vi naturligt hører hjemme hos Socialpædagogerne.

Når det handler om fagpolitikken, konstaterede Flemming Kjærgaard Andersen, at det nok skal passe, at der er 80-85 procent af lærerne, der føler,

at de organiseret det forkerte sted. Og så rettede han en hård kritik mod den hidtidige indsats, forbundet har ydet i forhold til lærerne. De har været glemt, har ikke kunnet få den relevante støtte, er ikke blevet omtalt i *Socialpædagogen* og har haft god grund til at føle sig fejlplacerede, sagde han.

Flemming Kjærgaard Andersen citerede forbundsformand Kirsten Nissen for hendes forsikringer i beretningen om bedre kvalitet i medlems-servicen, og sagde, at han ville fastholde forbundet på det.

– Det har været for dårligt i Socialpædagogerne. Nu er der begyndt at ske noget, og jeg synes vi er nået langt i Kreds Lillebælt. Men samlet set skal der ske meget, og når jeg står her igen om to år, må vi se, hvordan situationen er. Ellers må jeg genoverveje, om vi er organiseret det rigtige sted, sagde Flemming Kjærgaard Andersen.

Ved den efterfølgende afstemning blev forslaget forkastet med et massivt flertal – kun to stemte for.

KONGRES 2008

Masser af fælles interesser

Kommunerne har brug for socialpædagogernes viden i de kommende års udvikling af den lokale indsats, sagde Tove Larsen fra KL's Social- og sundhedsudvalg

Af Jens Nielsen, jni@sl.dk

Et sundt menneske er et, der ikke er blevet undersøgt godt nok af lægerne. Sådan jokede formanden for Kommunernes Landsforenings social- og sundhedsudvalg, Tove Larsen (S) med sit eget udsagn om, at kommunerne generelt set er

sluppet meget godt fra kommunalreformen.

– Selvom vi endnu ikke er i hus med målene om helhed, sammenhæng, inklusion og nærhed, så bevæger vi os i den retning, sagde Tove Larsen.

Men selvfølgelig har der været kedelige enkeltsager, medgav hun:

– De er ikke repræsentative for indsatsen, men er hyppige nok til, at vi ikke kan sidde dem overhørigt, sagde Tove Larsen og advarede mod at tro på mirakelløsninger med midler som flere tilsyn eller flere ressourcer til mere personale og bedre uddannelse. Og de dårlige eksempler undgår vi heller ikke ved at indføre flere regler og mere

statslig kontrol, sagde hun.

Selvfølgelig kan flere ressourcer hjælpe, men de er kun en del af løsningen, sagde hun.

– Der er jo ingen grund til at bygge nye boliger til udviklingshæmmede, hvis 'nissen' – i form af den gamle institutionskultur – flytter med.

Og så er der jo lige det, at ressourcerne ikke hænger på træerne i disse tider – som de nylige kommunale budgetlægninger har vist, konstaterede hun.

Fælles interesser

Hendes anden overskrift i talen var de socialpædagogiske værdier og den betydning, de har for indsatsen over for udsatte borgere.

– Værdier kan være den stærkeste drivkraft til udvikling – både hos socialarbejderen og brugeren. Men de kan også udgøre den sejeste modstand mod forandringer, konstaterede hun.

– Der ligger rigtigt mange ressourcer og god energi i at arbejde åbent med værdielementer på arbejdspladsen. Så selv om der ikke bliver tilført penge og flere kolleger, så kan der mange steder godt være en uudnyttet værdiressource på den enkelte arbejdsplads.

På børne- og unge-området opfordrede Tove Larsen socialpædagogerne til at gå ind i arbejdet med at udvikle mere sammenhængende indsatser i lokalområderne, for hvis det

skal lykkes, skal der arbejdes tværfagligt.

– Bring jeres viden i spil i dialogen med jeres kolleger i kommunen om, hvordan I mener indsatsen over for udsatte børn og unge skal udvikles i de kommende år. Vi har en fælles in-

teresse i, at kvaliteten er i top – både i det forebyggende arbejde og på døgntilbud. Og vi har en fælles interesse i at kunne dokumentere over for borgere og Folketinget, at kvaliteten er i top, sagde Tove Larsen.

Det skal blandt andet sikres

gennem mere forskning og udvikling af socialfaglige metoder til mere systematisk at kunne følge op på effekten af indsatsen over for det enkelte barn.

– Hvis I er enige i de synspunkter, har vi en fælles interesse i – ved enhver given lej-

lighed – at opfordre politikerne på Christiansborg til at sætte flere midler af til forskning på det sociale område, sagde Tove Larsen.

KONGRES 2008

Vil lave rammer for hjælpen

Velfærdsministeren vil lovgive om, hvilken hjælp, udsatte skal have, og hvornår den skal gives, hun vil også kigge på den socialpædagogiske indsats, fortalte hun de kongresdelegerede

Af Lone Marie Pedersen, lmp@sl.dk

Jeg er glad for at se, at Socialpædagogerne har sat lighed på dagsordenen, og jeg er naturligvis endnu mere glad for at se, at jeres og mine tanker om, hvad lighed er, ikke ligger så langt fra hinanden: At lighed også gælder de udsatte grupper, sagde velfærdsminister Karen Jespersen (V) til deltagerne på Socialpædagogernes kongres.

– Samfundet fungerer dårligt, hvis der er for stor ulighed mellem grupperne. Så det skal vi hele tiden være opmærksom på.

Ministeren glædede sig over samarbejdet med Socialpædagogerne.

– Det er supergodt. Vi er stort set enige om de udfordringer og de problemer, som vi står overfor, og hvordan de skal løses.

Og her lytter ministeren gerne til socialpædagogerne.

– For I er nogle af dem, der i jeres arbejde kan

registrere, hvilken hjælp de udsatte har brug for, og den viden er værdifuld for os, når vi skal se på, hvordan vi kan forbedre vilkårene for de udsatte grupper.

Karen Jespersen lagde vægt på, at det var vigtigt at forebygge de sociale problemer, og en af metoderne er, at der helt overordnet i lovgivningen bliver sat rammer for, hvilken hjælp der skal gives til udsatte.

– Der skal ikke laves detaljerede retningslinjer, men vi er nødt til at have nogle klarere rammer for hjælpen. Når der for eksempel er en sag som Strandvænget, så reagerer vi i Folketinget uhensigtsmæssigt ved kun at forholde os til den ene sag, som vi så straks vil have gjort noget ved.

– I stedet bør vi lave klare regler for hjælpen. Og jeg taler ikke om at bryde ind i det kommunale selvstyre, men vi har brug for nogle regler for, hvilken hjælp, der skal være til stede. Og også klare retningslinjer for, hvornår der skal gribes ind. Og hvis det er et barn, skal der som noget nyt stå, at hjælpen skal tage udgangspunkt i barnet.

– Vi ved godt, hvilken hjælp, der skal til, og vi ved også godt, hvornår barnet udsender signaler på mistrivsel, alligevel viger vi lidt tilbage for at skrive det ind i en lov, fordi det er svært.

Men det arbejde skal gøres, og Socialpædagogerne er en af de samarbejdspartnere, ministeren vil hente hjælp hos, når reglerne i serviceloven skal laves om. Den første del af det arbejde kommer med i den såkaldte Barnets Reform, der ventes vedtaget i foråret 2009.

Ministerens vil også kigge på den socialpædagogiske indsats og opstille mål og retningslinjer for det arbejde.

– Det sociale område er i det hele taget præget af, at vi ikke arbejder særlig systematisk. Vi må blive bedre til at opstille mål for indsatsen og metodevalget skal være klart.

– Den allerstørste udfordring i de kommende år er ifølge ministeren at gøre noget ved den gruppe af voldelige unge, som eksempelvis brænder bygninger af.

– Det er vigtigt, at vi får standset det, for hvis deres adfærd får lov til at udvikle sig, er det i høj grad noget, der vil påvirke ligheden i samfundet.

Og det nytter ifølge Karen Jespersen ikke noget at kaste flere penge og personaleressourcer efter gruppen.

– Vi har brug for, at I og kommunerne arbejder mere systematisk med dem og blandt andet analyserer, hvilken adfærd de unge skal have. Ellers er der fare for, at vi sætter ligheden overstyr.

Tv-interview med velfærdsminister Karen Jespersen kan høres på www.sl-kongres.dk/kongres.tv

Genvalg til FU

Der var ingen modkandidater, men masser af klapsalver, da de fire medlemmer af Forretningsudvalget blev genvalgt på kongressen. Forbundsformand Kirsten Nissen, 1. forbundsnæstformand Marie Sonne, 2. forbundsnæstformand Benny Andersen og forbundskasserer Kaj Skov Frederiksen tager to år til. De lovede at fortsætte med at arbejde lige så hårdt med blandt andet forberedelserne til næste overenskomstforhandling og med synligheden i forhold til rekruttering til uddannelsen og organisationen. Husk, at sammen er vi stærkest, sagde Kaj Skov Frederiksen som tak for valget.

jni

KOMMUNALE BUDGETTER

Ansættelses- og vikarstop blev for meget

Personalet på Lindebjerg i Aarup på Fyn reagerede kraftigt, da Assens Kommune trak i den økonomiske nødbremse og erklærede ansættelsesstop resten af året

Af Carl Ancher Pedersen, redaktionen@sl.dk

Da byrådspolitikerne i Assens i september erfarede, at budgettet for 2008 var overskredet med 22 millioner kroner foretog de en hård økonomisk opbremsning: Et totalt ansættelsesstop for resten af året, herunder forbud mod brug af flere vikartimer. Kun i "alvorlige og livstruende situationer" kan der dispenseres.

Det skete 26. september og fik personalet på Lindebjerg i Aarup, bosted for 69 udviklingshæmmede voksne, til at reagere voldsomt. 8. oktober holdt alle personalegrupper et fælles fagligt møde. Det mandede ud i et nødråb til politikerne i form af et åbent brev. Et initiativ, som Pårørenderådet ved Lindebjerg siden har bakket op.

På kant med serviceloven

I brevet påpeger personalet, at ansættelses- og vikarstoppet vil betyde et utilfredsstillende serviceniveau for beboerne og et fagligt uacceptabelt niveau for personalet. Medarbejderne oplever ansættelsesstoppet som dråben, der får bægeret til at flyde over, fordi det kommer oven i en stadig strammere daglig økonomi, der ikke harmonerer med den opgave, man prøver at løse. I brevet hedder det:

"De seneste fem år er vores budget blevet re-

duceret med over 2 millioner kroner. Det skyldes blandt andet, at overenskomstmæssige resultater i form af løn, barselsorlov og den sjette ferieuge ikke er blevet fuldt kompenseret. Dette har betydet en reel besparelse på budgettet med personale-reduktion som konsekvens. Samtidig er arbejdsopgaverne de seneste år øget og er blevet mere komplekse. ... Alt sammen noget, der indikerer behov for både flere hænder og hoveder – for medarbejdere generelt, men især for kompetente, pædagogisk faglærte medarbejdere med specifik viden. I stedet er det gået lige modsat. I takt med besparelserne er vores grundnormering på 117 stillinger skrumpet ind til 111. Hidtil er problemet forsøgt løst ved at ansætte flere ufaglærte frem for faglærte medarbejdere. Ubesatte faste stillinger er i vidt omfang blevet besat med vikarer, men også det er vi nu afskåret fra."

Den ekstra stramme prioritering af opgaverne, som bliver nødvendig året ud, vil ifølge personalet få konsekvenser, der strider mod botilbuddets faglige målsætninger, kommunens handicappolitik og intentionerne i serviceloven.

Mere opbevaring end socialpædagogik

"Alt i alt har tingene taget en drejning, hvor vi frygter, at Lindebjerg i højere grad vil komme til at minde om et opbevaringssted frem for et socialpædagogisk tilbud," hedder det i brevet.

I brevet nævnes en række aktiviteter, som giver beboernes tilværelse indhold og mening, men som man de kommende måneder må skruer ned for eller aflyse – blandt andet fysisk træning, kostvejledning og juleforberedelser. Personalet forudser, at det næppe bliver muligt at ledsage beboere, der vil ud at købe julegaver til familie og venner. Også julebesøg hos pårørende, hvor ledsagelse el-

ler transport er nødvendig, er i farezonen.

– Siden ansættelsesstoppet trådte i kraft i slutningen af september, har vi nøje registreret, hvilke opgaver vi ikke har kunnet løse, så vi kan dokumentere det dårligere serviceniveau. Listen er allerede lang, siger Lise MacMeeking, socialpædagog og tillidsrepræsentant på Lindebjerg.

Hun fortæller, at Lindebjerg har søgt dispensation for ansættelsesstoppet for at sikre den nødvendige bemanding mellem jul og nytår, men ved ikke, om ansøgningen har nogen gang på jorden med kommunens stramme kriterier for at dispensere.

Kommunen: Vi har ikke sparet

I Assens Kommune siger sundhedschef Lise Møller, at Lindebjerg kan få dispensation fra vikarstoppet, hvis man får problemer med at overholde minimumsbemandingen, men at for eksempel aflysning af svømning og mindre tid til juleforberedelser ikke er en tilstrækkelig begrundelse.

I øvrigt afviser hun, at kommunen har skåret i bevillingerne til bostedet. Hun medgiver dog, at medarbejderne har en pointe, når de påpeger, at der ikke er blevet kompenseret for overenskomstforbedringer som den sjette ferieuge.

– Men det gælder stort set alle offentlige arbejdspladser, siger hun.

Assens' borgmester Finn Brunse (S) forklarer det midlertidige ansættelses- og vikarstop som nødvendigt, hvis kommunen ville undgå sanktioner fra regeringen for at overskride servicerammen.

– Det paradoksale i situationen er, at kommunen har 134 millioner kroner i kassen og dermed en rigtig god likviditet, siger han.

Han gør opmærksom på, at ansættelses- og vikarstoppet er midlertidigt, og at de penge, der

spares på den enkelte institution i indeværende år, er til rådighed, så snart man kommer ind i det nye kalenderår.

Også han afviser, at kommunen har gennemført generelle besparelser på Lindebjerg:

– I forbindelse med kommunalreformen blev budgetterne på kommunens egne tilbud skåret ned til 90 procent af det hidtidige niveau, mens de amtslige tilbud, vi overtog, gik fri. Hvis der er sparet på Lindebjerg, må det være sket i amtets tid.

Vil gerne dialogen

Lindebjerg-personalets åbne brev slutter med en opfordring til kommunen om fremadrettet "at sikre Lindebjerg og andre aktivitets- og botilbud en økonomi, der skaber mulighed for forbedringer og udvikling frem for de massive forringelser, som vi lige nu er vidner til."

Finn Brunse vil ikke afvise, at der kan være behov for en generel diskussion om ressourcer på det socialpædagogiske område, og den vil kommunen gerne tage med personalet på Lindebjerg og andre institutioner.

– Vi har allerede en tæt dialog mellem vores socialudvalg og de forskellige institutioner, og den vil vi bestemt gerne fortsætte, siger han.

Han har heller intet imod, at partifællen Mette Frederiksen, socialordfører for S i Folketinget, med afsæt i Lindebjerg-personalets brev har rejst spørgsmålet om behovet for flere ressourcer til det socialpolitiske område over for velfærdsministeren.

– Men hun kunne godt have kontaktet os forinden. Vi kunne have bidraget med faktuelle oplysninger, der kunne nuancere billedet, slutter Finn Brunse.

DAGPENGE

Farvel papir, goddag net

Ledige medlemmer af forbundet skal fremover bruge nettet i stedet for dagpengekortet

Sig farvel til dagpengekortet. Vink adjø til aktiveringsydelseskortet. I papirudgaverne, altså. De af for-

bundets medlemmer, der er ledige, i aktivering eller på barselsorlov modtager nu for sidste gang et trykt kort. Fremover skal sagen ordnes over nettet.

Den elektroniske a-kasse, Netkassen, har åbent 365 dage om året og hele døgnet, og den er enkel at bruge – og så sparer man frimærket og turen til postkassen.

Sådan lyder nogle af argumenterne i det brev, som de berørte medlemmer har fået.

For at bruge Netkassen skal man have en adgangskode – det kan bestilles på www.sl.dk/netkassen – eller man kan bruge sin digitale signatur.

Hvis man slet, slet ikke kan undvære papiret, kan kortene stadig erhverves. De kan prin-

tes ud fra Arbejdsdirektoratets hjemmeside, www.adir.dk, hvor de lyster blanketnavnene AR 272 og AR 235. Og når man er på nettet, kan man altså spare sig selv og a-kassen for en arbejds-gang ved i stedet at klikke ind på Netkassen på www.sl.dk/netkassen.

jni ■

SMÅBØRNSUNDERSØGELSE

Færre spædbørn anbringes

Det kniber med den forebyggende indsats over for de alleryngste børn, viser Socialpædagogerne undersøgelse

Af Lone Marie Pedersen, lmp@sl.dk

Hvad er der blevet af den tidlige indsats over for småbørn? Børn af narkomaner eller andre udsatte, som beviseligt ikke har en forældre-
evne.

Den socialpolitiske intention er, at den bedste hjælp man kan give udsatte børn er at forebygge tidligst muligt i deres liv, og den holdning blev senest udtrykt i anbringelsesreformen fra 2006.

Alligevel viser Socialpædagogerne småbørnsundersøgelse fra efteråret 2008, at færre og færre småbørn bliver anbragt uden for hjemmet. Til gengæld er antallet af anbragte større børn steget.

Tendensen er den samme, som i Socialpædagogerne tidligere småbørnsundersøgelser fra 2003, 2004 og 2005, og som bliver bekræftet af tal fra Danmarks Statistik, der kun har tal frem til 2005: I de år optællingen har stået på er der sket et støt fald i antallet af anbragte børn mellem 0 og seks år. Fra 2000-2005 faldt antallet af anbragte børn på døgninstitutioner med hele 40 procent.

Socialpædagogerne har gennemgået belægningen på 21 småbørnsinstitutioner, og et andet alarmerende tal er, at i pe-

rioden fra 2004-2008 er ni procent af pladserne nedlagt, og det betyder, at institutionerne i gennemsnit har en overbelægning på 105 procent. Overbelægningen er problematisk, fordi døgninstitutioner for småbørn ofte har et akutberedskab, hvor de skal være i stand til at modtage børn, der har brug for en anbringelse her og nu.

Hos Socialpædagogerne er man bekymret over udviklingen. Næstformand Benny Andersen siger:

– Det står helt tydeligt, at spædbarnsindsatsen er alvorligt truet. Den ekspertise og de kompetencer, der ligger på småbørnsinstitutionerne forsvinder, når man lukker institutionerne og skærer i antal pladser. Og mange af de børn, der burde anbringes på småbørnsinstitutio-

nerne, har svære skader af fysisk eller psykisk art, der er behandlingskrævende. Og får de ikke den nødvendige behandling i tide, kan det få katastrofale følger for deres videre udvikling.

– Når man nu ved, hvor vigtigt det er med en tidlig indsats i forhold til de her børn, så bliver jeg altså alvorligt nedtrykt af at se, at antallet af pladser er blevet beskåret. Det viser jo med al ønskelig tydelighed, at politikerne ikke tager det særlig alvorligt. Der er åbenbart ikke stemmer nok i udsatte børn til, at det bliver prioriteret særlig højt, siger Benny Andersen.

Han konstaterer, at udviklingen siden 2006 er gået i den forkerte retning, selv om anbringelsesreformen ellers satte de udsatte børn på den politiske dagsorden.

SATSPULJEN

Ikke flere svingdørsbørn

Satspuljepartierne har sat penge af til at hjælpe udsatte børn og unge – og andre svage grupper

Af Lone Marie Pedersen, lmp@sl.dk

Hos Socialpædagogerne er der tilfredshed med den satspuljeaftale, de politiske partier i Folketinget (minus Enhedslisten) har indgået om, hvordan pengene skal fordeles til de svageste grupper i samfundet.

– Der er en rigtig god aftale, og der er en god linie og sammenhæng i støtten, siger for-

bundsformand Kirsten Nissen.

Der er sat penge af til den del af den såkaldte barnets reform, som Folketinget ventes at vedtage i foråret 2009. Formålet med reformen er at gøre en ekstra indsats for at støtte udsatte børn og unge, og partierne bag satspuljen er enige om, at der skal skabes en bedre kontinuitet i udsatte børns opvækst.

Velfærdsminister Karen Jespersen (V) lægger op til, at helt små børn skal kunne anbringes i tre år uden genforhandling. Desuden bliver der mulighed for at anbringe børn permanent i for eksempel en familiepleje. En anden vigtig ændringsforslag er, at kommunerne skal fastsætte en hjemgivelsesperiode (karens-

periode), inden barnet bliver flyttet fra anbringelsessted og hjem til forældrene.

– Det er meget vigtige forslag, og den vigtigste ændring er nok, at små børn får fred og kontinuitet, når de er anbragt i tre år. Det kan være med til at forhindre, at de bliver såkaldte svingdørsbørn. Der er ingen tvivl om, at netop kontinuitet i et barns anbringelse er meget afgørende for, om anbringelsen lykkes tilfredsstillende set fra barnets perspektiv, siger Kirsten Nissen.

– Det er i den forbindelse afgørende vigtigt, at vi har et kvalificeret tilsyn, som hele tiden kan vurdere, om forløbet er det rigtige for barnet.

Kirsten Nissen er også meget

tilfreds med satspuljeforligets øvrige områder. Blandt andet er der afsat penge til, at flere børn på krisecentre kan få tilbudt psykologhjælp. Og til at udsatte familier kan få hjælp, så de kan blive i deres lejlighed, og til at styrke den sociale og forebyggende indsats i problemramte boligområder. Børn og voksne med ADHD skal have tilbudt hjælpen tidligere i forløbet. Der er også afsat penge til mere sundhed til hjemløse og udsatte ældre, blandt andet gratis tandlægeklinikker og akut skadestuehjælp. Endelig er der penge til at forbedre forholdene for handikapbørn.

ARBEJDSSTID

Flere timer, ja tak

Rigtigt mange deltidsansatte socialpædagoger vil gerne arbejde flere timer – nu skal kommunerne øge mulighederne for at gå på fuld tid, siger Socialpædagogernes formand, Kirsten Nissen

Af Jens Nielsen, jni@sl.dk

1 500 socialpædagoger vil gerne skifte deres deltidsstilling ud med et fuldtidsjob. Det viser en undersøgelse, Socialpædagogerne har gennemført for at få afdækket medlemmernes ønsker om at gå op og ned i tid.

Og den viser altså, at der rundt regnet er 1.500 medlemmer, der vil op i tid, og i gennemsnit vil de gerne arbejde seks timer mere om ugen. Det svarer til hele 415 fuldtidsstillinger.

Det tal vil Socialpædagogerne nu bruge til at holde kommunerne fast på aftalen om, at deltidsansatte skal have tilbud om at komme på fuld tid, når der er ledige stillinger, siger forbunds-

formand Kirsten Nissen:

– Regeringens Arbejdsmarkedskommission har jo varslet, at der skal gøres noget for at finde ledige hænder til arbejdsmarkedet. Og vi har så hermed påvist, at vi i hvert fald kan stille med medarbejdere, der er parate til at skrue op for arbejdstiden – og det på et jobområde, der i den grad har brug for flere hænder, siger hun.

Vi er klar

Kirsten Nissen henviser til trepartsaftalen, hvor et element i aftalen netop er, at deltidsansatte på det offentlige område skal have bedre muligheder for at gå på fuld tid.

– De undersøgelser, jeg hidtil har set, har vist, at de deltidsansatte sjældent ønsker flere timer. Men her hos Socialpædagogerne er billedet altså anderledes, og det synes jeg naturligvis er glædeligt, siger hun.

Hun peger også på en undersøgelse, som FOA netop har gennemført i kommunerne.

Forbundet har spurgt kommunerne, om alle de, der er på deltid, kan få fuld tid, hvis de ønsker det.

– Og det svarer 49 procent af kommunerne ja til. Så til kommunerne vil jeg sige: Det er bare

om at komme ind i kampen.

Vi er i hvert fald klar til at øge arbejdsudbuddet, skaffe flere skatte kroner og forbedre den offentlige service, siger Kirsten Nissen.

Mere fleksibilitet

Et andet element i undersøgelsen er, at to ud fem af de medvirkende ledere fortæller, at de har haft svært at rekruttere kvalificeret arbejdskraft.

Det er ikke kun i yderområderne – problemerne med at rekruttere fordeler sig jævnt ud over hele landet, mens knap halvdelen af dem er ledere for botilbud for voksne.

Halvdelen af lederne har i 2008 været i den situation, at der blev frigivet timer på deres arbejdsplads og godt fire femtedele af dem har set eksempler på, at medarbejdere på nedsat tid i den forbindelse har fået flere timer.

En stor del af socialpædagoger, der er på nedsat tid, ønsker dog ikke umiddelbart flere timer. Men et klart flertal af dem siger dog i undersøgelsen, at muligheden for en mere fleksibel tilrettelæggelse af arbejdstiderne kunne få dem til at arbejde flere timer om ugen.

Og blandt dem, der ikke øn-

Om undersøgelsen

Arbejdstidsundersøgelsen omfatter 431 medlemmer – altså et statistisk repræsentativt udsnit af medlemsskaren. Af dem er 57 procent på fuld tid, 22 procent er på nedsat tid, mens de resterende 21 procent enten er ledere, familieplejere eller uden for beskæftigelse.

Af den godt en femtedel, der er på nedsat tid, har de 90 procent et fast ugentligt timetal, som i gennemsnit er 29 timer om ugen. Og denne gruppe vil i snit gerne arbejde 6,4 timer mere om ugen.

sker at gå op i tid, er der også et antal medarbejdere, der ganske enkelt ikke kan tage flere timer, fordi de arbejder med en eller anden form for løntilskud – for eksempel i et fleksjob.

Startproblemer på web

Som forhåbentlig mange har opdaget, har Socialpædagogen fået ny hjemmeside på egen adresse, www.socialpaedagogen.dk. Desværre har lige så mange nok opdaget, at der har været – og i skrivende stund primo november stadig er – en række problemer med den nye hjemmeside.

Det har beklageligvis først og fremmest ramt de nye debatementer, hvor en række brugere har oplevet ikke at kunne komme ind på selve debatdelen. Der arbejdes selvfølgelig på at skabe bedre adgang for alle netbrugere – og vi beklager, hvis du har måttet forgæves. På samme måde er søgningen i bladets elektroniske arkiv mangelfuld – særligt når det gælder fritekstsøgningen. Også her arbejder vi på at få udbedret fejl og mangler.

Som sagt: Vi beklager de irritationsmomenter, der har været og er. Teknisk uheld, som det hed på tv i gamle dage.

Jens Nielsen, Redaktør

På familieplejernes landsmøde den 27.-28. oktober blev der valgt ny netværksledelse. Det er fra venstre Susanne Hildur Schmidt, Storkøbenhavn, Dorthe Pihl, Bornholm, Inger Kold, Lillebælt, Kirsten Rotbøll, Syddjylland, Helle Utermöhl, Storstrøm, Michael Nicolaisen, Nordjylland, Tommy Engholm Jensen, Midt- og Vestjylland, Jørgen Jørgensen, Hovedbestyrelsens kontaktperson, Gitte Borring, Nordsjælland, Lilli Bach Andersen, Østjylland og Annette Boldt, Midtsjælland. Lilli Bach Andersen er formand.

Januarkonference 2009 – Børne- og ungeperspektiv i det dagbehandlende arbejde **Den 26.-27. januar 2009** på Hotel Faaborg Fjord

Børn og unges rettigheder, Grundbegreber i etik, fire minikonferencer, Hvad virker i det dagbehandlende arbejde, Paneldebat, Teater ved Opgang 2

Tilmeldingsfrist: 26. november 2008

**Yderligere oplysninger og tilmelding – se www.sl.dk/kalender
Tilmelding på BUPL's hjemmeside – der er link på www.sl.dk**

Lige ud af posen

Tilsæt vand, læn dig tilbage og nyd duften af nybægt brød. Finax gør det let at bage et brød med smag og krumme. Vælg selv, hvad der skal i brødkurven i dag: Italiensk landbrød eller solsikkebrød? Mørkt rugbrød? Kernerugbrød eller rugbrød med solsikker? Med brødblandinger fra Finax er du sikker på et godt resultat hver gang.

DEBAT

Kære Teil Wurtz

Af Flemming Kjærgaard Andersen
TR- Sølyst
Kreds Lillebælt
Netværksansvarlig for
Lærernetværket

(Modtaget d. 3.11.2008)

Vedr. et af dine indlæg 31.19

Du spørger: "hvem i SL, som jo mener sig kompetent i forhold til undervisning, er læreruddannet?"

Det er jeg!

Jeg har været lærer i 27 år og altid været engageret i fagpolitisk arbejde, som lærer eller/og som TR.

Jeg er på demokratisk vis valgt som TR for alle mine kollegaer (både pæd. og lærere), jeg er på demokratisk vis valgt som kongresdelegeret, jeg er valgt til at repræsentere "børn, unge og skoleområdet" i TR-udvalget i Kreds Lillebælt, udpeget til at sidde i det lokale hovedudvalg, valgt til at sidde som næstformand i koordinationsgruppen for pleje, omsorg og social i Nyborg. Og udpeget til at sidde i de kommende bestyrelser for fordeling af tre-partsmidler på kompetence og seniorområdet. – Alt sammen på demokratisk vis. Jeg arbejder på at forbedre forholdene for lærerne organiseret i SL, på at vi bliver serviceret langt bedre end i dag i forhold til overenskomst, tjenestetid osv. Jeg har valgt at bruge min arbejdsindsats for lærerne i SL, på en måde, som JEG tror på, giver bedre forhold for lærerne i SL; hvor vi jo stadig er organiseret. Hvis vi en dag ikke længere er organiseret i SL, men i DLF, så vil jeg arbejde på det samme i DLF.

Jeg tror ikke, din strategi giver os bedre service eller bedre arbejdsbetingelser på de interne skoler, men det er jo en del af demokratiet, at du kan gøre det på din måde og jeg på min.

Ovenstående varetager jeg i min rolle som TR.

Vedr. Lærernetværket:

Min baggrund og motivation for at opstille til ledelsen af det, du kalder en snakkeklub, er en meget stor interesse – gennem cirka 25 år – for at udvikle det specifikt lærerfaglige i behandlingsarbejdet med børn og unge. Jeg har over 25 års erfaring som lærer med behandlingskrævende børn og unge i dag- og døgnregi og har en hel del efteruddannelse og kurser inden for området. Og så plejer jeg i øvrigt ikke at betragte faglig dialog og erfaringsudveksling med kompetente lærerkollegaer som "en snakkeklub".

PS. jeg afstår fra at kommenterer dine kommenter indlæg, da jeg ikke ønsker at bruge "krudt" på at debattere på den måde, du lægger op til. Desuden er min oplevelse, at du gentager stort set det samme i det ene indlæg efter det andet.

Kære Lena Kinnerup

Af Flemming Kjærgaard Andersen
TR- Sølyst
Kreds Lillebælt
Netværksansvarlig for
Lærernetværket

(Modtaget d. 3.11.2008)

Reaktion på indlæg 31.10

Først et godt råd:

Du skal huske at lave research inden du udtaler dig så "bombastisk" på skrift.

"..... man starter med at bestemme, hvad lærerne må diskutere i dette værk."

Jeg er lidt usikker på hvem "man" er, men jeg kan fortælle dig, hvad JEG "bestemte":

JEG ville gerne deltage i en kommende netværksledelse i et lærernetværk. Jeg ønskede at arbejde med faglig udvikling af lærerområdet på interne skoler. At få mulighed for faglig udveksling med andre lærere inden for området. Derfor gjorde jeg det – på demokratisk vis – tydeligt, at JEG ikke ønskede at stille op til netværksledelsen, hvis op-

gaven var at diskutere lærernes tilhørsforhold til SL / DLF eller fagpolitiske problemstillinger. Hvad der snakkes om mellem oplægsholderne, bestemmer den enkelte jo selv. Her kan der, og blev der, udvekslet masser af synspunkter om fagpolitik.

Så, det med censur af følsomme emner og mangel på demokrati, den er "lidt uheldig".

Jeg kan forstå, at du har savnet et sådan netværk: "man laver omsider..", så jeg håber, du vil bidrage konstruktivt i netværket for lærere. Jeg glæder mig til nogle gode, udviklende, lærerfaglige drøftelser med dig, og til at modtage indlæg om udviklingen af det lærerfaglige område fra dig. Jeg skal sørge for, at de kommer ind på hjemmesiden.

Jeg respekterer selvfølgelig din ret til at udtrykke, hvad du mener om SL, og til at argumentere for en udmeldelse af lærerne, men finder dine udtalelser om: "... lærere med den "rigtige" indstilling...., Med smukke billeder og case-stories." noget nedladende. Og synes det er usmageligt at nedgøre kollegaer på usagligt grundlag. Du må jo kende Helle Pilegård ret godt, siden du kan udtale dig om hendes fagpolitiske holdninger – de fremgår nemlig ikke af artiklen!! Samtidig er du groft manipulerende, idet jeg tydeligt giver udtryk for, i den første artikel, at fagpolitiske spørgsmål er vigtige at diskutere, at SL'S indsats på det fagpolitiske område ikke er god nok, osv.

Jeg finder det uhyre vigtigt at diskutere lærernes "fagpolitiske spørgsmål". Jeg kan fortælle dig, at jeg de sidste cirka 7 år har været meget aktiv i forhold til at påpege den manglende fagpolitiske service for lærerne i SL, i forhold til overenskomstspørgsmål / forhandlinger, tjenestetidsaftaler osv. Og at jeg har arbejdet, og fortsat arbejder på, at den skal være markant bedre. Jeg oplever i stigende

grad forståelse for og vilje til at løfte opgaven langt bedre. Det anser jeg for at være en proces, der er og har været fuldt ud demokratisk, og går den rigtige vej.

Bagsiden af de netstuderende medajle

Af Lissi Rasmussen og
Rikke Louise Hulgaard
Netpædagogstuderende
(Modtaget d. 3.11.2008)

Vi er nogle netstuderende der på nuværende tidspunkt oplever bagsiden af den medalje det er at være netstuderende!!

Vi går på 5.sem. og har valgt at være netstuderende ud fra de muligheder det giver os i at kunne arbejde ved siden af vores studier, ofte i pædagogiske institutioner og passe vores studier ind i vores familie liv, som der blev lovet da vi søgte ind på dette studie.

Det faglige, refleksions og praksis sammenlignelig niveau er højt. Da vi er netstuderende, kommer vi fra flere forskellige steder i landet og det giver nogle rigtige gode diskussioner ud fra vores praksis kendskab, både når vi er fysisk sammen og i vores virtuelle klasseværelse.

I 5. semester skal vi forbedre os på at komme i vores 3. praktik og det er her bagsiden dukker op.

Alle seminarierne er samlet i VIA UNIVERSITY COLLEGE, men når der skal fordeles praktikpladser, så er det åbenbart kun inden for seminariets gamle områder at der bliver tildelt praktikpladser. Så i vores tilfælde er vi nogle på holdet, der har bopæl indenfor et andet seminariums praktikplads område og vi må vente på at vores bopælsområdes seminarium, har fundet plads til deres egne studerende og vi må så tage til takke med det de andre ikke vil have. Det er endnu mere ærgerligt efter den nye uddannelse

med specialer er kommet, hvilket er en rigtig positiv drejning på pædagoguddannelsen. Her står vi med kompetencer og interesse i et område hvor vi skal have en praktik indenfor og det kan så være at der ikke er noget tilbage af restpraktikpladserne, der dækker det område vi ønsker vores speciale indenfor. Her kan vi så stå i den situation er vi skal skifte til et andet speciale fordi der ikke kan blive praktikplads indenfor det område der har vores store interesse.

Dette må kunne gøres bedre!!

Vi har gennem vores lokale netværk været i dialog med forskellige praktikinstitutioner og

hørt om mulighederne for at få en praktikplads.. De kan som praktiksted ikke gøre noget, fordi de er underlagt de lokale seminariers fordeling af praktikanter.

Vi står som studerende og kan se at VIA UNIVERSITY COLLEGE samarbejdet ikke fungerer optimalt!

Kommer vi, som netstuderende til at se forside af medaljen i forhold til praktik?

Han begyndte at slå min søster og derefter mig... Vi var alle sammen rigtig bange for ham"
– Pige 15 år

INFOMØDE DEN 20. NOVEMBER 2008

ER DU MAND FOR DET?..

Så kan du gøre en forskel for de mere end 10.000 børn og unge, som hvert år søger råd om alt fra konflikter med vennerne til omsorgssvigt og vold.

Se www.bornsvilkar.dk

og læs mere om, hvordan du bliver frivillig rådgiver på vores telefon og chatrådgivning.

Velkommen til Uffes 25 års jubilæum!

november 2008

25 år er gået, siden Uffe Torup trådte frem fra skyggen og blev valgt ind i SL's Hovedbestyrelse.

25 år, hvor Uffe har sat et helt afgørende præg på det fagpolitiske arbejde i Storkøbenhavn – og på udviklingen af SL til det forbund, det er i dag.

Uffe skal have en velfortjent hyldest for den store indsats gennem alle årene.

Det vil derfor glæde os i kreds Storkøbenhavn, at se venner, kolleger og samarbejdspartier til jubilæumsreceptionen;

Mandag den 24. november
kl. 15.00 – 18.00 i lokalerne på Højrevej 43
2400 NV

Med venlig hilsen

Kredsbestyrelsen

Socialpædagogisk praksis er etisk i sit udgangspunkt og i mødet med barnet, den unge eller voksne – se www.sl.dk/etik

SYNSPUNKT

Læserbreve

Socialpædagogen er forpligtet til at optage alle læserbreve fra medlemmer. De må højst fylde 400 ord, svarende til cirka 2.000 anslag. Læserbreve med injurierende indhold kan afvises.

Synspunkter

Bringes efter en redaktionel vurdering. Vi optager kun synspunkter fra medlemmer og abonnenter. Synspunkter må højst fylde 1.600 ord svarende til cirka 8.000 anslag.

Læserbreve og synspunkter der bringes i bladet offentliggøres også på internettet.

Vi modtager helst indlæg pr. e-mail:

redaktionen@sl.dk, men indlæg kan også sendes til: Socialpædagogen
Brolæggerstræde 9
1211 København K
tlf. 3396 2800.

Deadline for læserbreve til nr. 24/08 er mandag den 17. november 2008 kl. 12.00.

Opgør med evighedsstøtten ved køkkenbordet

Af Annette Kirkegaard og Marlene Ib, Kontaktpersoner i Træningscentret, Psykiatridelingen, Vejle kommune

Udvikling gennem samtaler i grupper er en effektiv metode til at få borgere med en sindslidelse videre

Vejle Kommune besluttede for 2 1/2 år siden at gøre op med "evighedsstøtten ved køkkenbordet" – de individuelle samtaler med sindslidende i eget hjem, som kunne være forløb af både fem og syv års varighed uden at være specielt udviklende for borgeren. Vi stod i en situation, hvor flere og flere borgere fik behov for støtte, men alt for få kom videre på egne ben.

Derfor etablerede Vejle kommune Træningscenteret som et alternativt tilbud, hvor borgerne kommer for at få trænet de færdigheder, de har brug for. Dette med henblik på at få hverdagslivet til at fungere og komme videre med deres liv.

Træningscenteret ligger let tilgængeligt på strøget midt i Vejle by. Grundtanken her er, at borgerne kommer til os og væk

fra deres eget køkkenbord. En anden grundtanke er, at vi arbejder ud fra gruppemetoden.

Vi arbejder i et tværfagligt team bestående af sygeplejersker, ergoterapeuter, pædagoger og social- og sundhedsassistenter.

Vi arbejder i grupper, som gennemfører forløb af cirka tre måneders varighed. Nogle borgere kan bedst arbejde med fokus på sig selv i gruppen, mens andre får mere ud af at være sammen om noget for eksempel ansvaret for en kolonihave, kunst og sund mad. Derigennem opstår der et fælles tredje.

Temaerne i grupperne varierer fra Recovery, NADA behandling over social færdighedstræning til kunst, sund kost og kolonihave. Temaerne fastsættes af medarbejderne ud fra tidligere erfaringer og borgernes individuelle handleplaner og ønsker. Træningscenteret har omkring 70 borgere. Mange af borgerne har behov for støtte til at udvikle sociale og praktiske færdigheder for at kunne opretholde en hverdag, for eksempel komme ud af hjemmet, købe ind og skabe socialt netværk.

Grupperne består af 4-5 borgere og 2 medarbejdere som mødes en gang om ugen, af 1-2 timers varighed.

Det er vores klare indtryk, at netop det at arbejde i grupper gør en stor forskel for borgerne. For mange var det i starten en overvindelse både at komme i Træningscenteret og at åbne sig over for andre mennesker. Vi har brugt lang tid på motivationsarbejde, men det virker! Som en borger sagde: "Hvorfor har jeg ikke taget imod det her tilbud noget før?"

Gruppearbejdet virker, fordi borgerne kan bruge hinanden og hinandens erfaringer. De lærer af hinanden og ikke mindst af at se, at andre også har lignende problemer. Det giver energi at bruge sig selv og være med i et fællesskab.

Netop det, at man i gruppen er blandt ligestillede, gør forskellen – at høre noget fra et andet menneske med en sindslidelse, betyder meget mere for den enkeltes udvikling, end at høre det fra en af de professionelle.

Vi kan også se, at der sker en udvikling med den enkelte undervejs i gruppeforløbet. Når man først er kommet over dørtærsklen og ind i gruppen tør flere tage ordet, tage ansvar og åbne sig. Vi har flere eksempler på, at borgerne efter forløbet i Træningscenteret har skabt deres eget sociale netværk, og flere

borgere giver udtryk for, at de gennem gruppeforløbet har fået øjnene op for de mange forskellige muligheder, der er for at de kan komme videre, ex. i fleksjob, job med løntilskud eller gennem BID – brugerlærerne i Danmark.

Flere borgere har gennem gruppeforløbene også opbygget en tro på, at deres kompetencer kan bruges på en arbejdsplads.

Når en borger visiteres til Træningscenteret, bliver han/hun tilknyttet en kontaktperson. I samarbejde finder de frem til, hvilke grupper der kunne være aktuelle at deltage i, ud fra borgerens handleplan. Der sendes efterfølgende en indbydelse ud til borgeren med indhold og tidspunkt for gruppen.

Vi gør meget ud af, at borgeren selv har ansvaret for sin udvikling. Borgeren melder selv tilbage, om han/hun er interesseret i at være med i gruppen, og vi forventer også, at borgeren aktivt melder til og fra undervejs i forløbet. Vi har gode erfaringer med, at det virker. Det er et vigtigt signal til borgeren, at "vi regner med, at du kommer og har brug for dig i gruppen".

Indtil videre har vi gennemført alle de grupper, vi har sat i gang. Nogle borgere har meldt fra undervejs, fordi de har haft svært ved gruppeметоден – dem støtter vi gennem individuelle samtaler og forsøger også undervejs at motivere til at komme i gang i en ny gruppe.

Vi startede stort set på bar bund for 2 1/2 år siden og har lært og udviklet os meget undervejs. Vi har lært, at det er vigtigt for deltagerne i en gruppe, at rammerne er helt klare fra starten, så der ikke skal bruges energi på det. Det er også vigtigt for et godt forløb, at temaet er klart og kendt for alle, og at vi har gjort os tanker om hvad vi vil med gruppen og hvilke metoder vi vil arbejde med. Det kan være rollespil, praktiske øvelser, undervisning eller samtaler, afhængig af temaet og gruppens sammensætning.

Er vi så kommet væk fra køkkenbordet – og fra evighedsstøtten?

Vi er i hvert fald kommet væk fra rigtig mange køkkenborde og har fået mange borgere til at turde bevæge sig ud i bybilledet. Ud af de 70 borgere, som er visiteret til tilbuddet, er vi kontaktpersoner for 22 borgere. Vi besøger kun 4 borgere hjemme – de øvrige 18 kommer i Træningscenteret, enten i grupper eller til individuelle samtaler. Det er i sig selv en sejr og grænseoverskridende for mange sindslidende borgere.

Vi har gennemført mange gruppeforløb og udskrevet mange borgere.

Borgerne visiteres oftest til et forløb på 6 måneder, hvilket er med til at have et skarpt fokus på udvikling fra første dag. Vores erfaring er dog, at det tager længere tid at skabe en tryk relation. Ofte tager det 1 år og nogle gange 1 1/2 år før vi er nået så langt, at borgeren kan komme videre i sin udvikling.

Det gør en forskel i vores indsats, at fokus fra starten er på, at borgeren skal videre, klare sin egen hverdag, være aktiv i sin tilværelse og gerne komme i en eller anden form for beskæftigelse.

Så selv om nogle borgere kommer tilbage til os igen efter udskrivning, er det vores erfaring, at vi er godt på vej væk fra evighedsstøtten.

Det har ikke været problemfrit at arbejde på en helt ny måde, og vi har mødt mange udfordringer undervejs. Vi har skullet bruge flere kræfter på motivationsarbejde. Vores geografi er stadig en udfordring – der kan være meget langt til Vejle for en sindslidende borger i for eksempel Jelling.

Vi er kommet langt og har gjort mange gode erfaringer i de sidste 2 1/2 år. Mest af alt har vi lært, at vi gjorde det rigtige, for det virker at arbejde i grupper. Borgere med sindslidelse kommer længere i deres udvikling ved at lære af hinanden og læne sig op ad hinanden, og de kommer hurtigere videre i livet. ■

NOTER

Tillidsrepræsentanterne trækker sig

Færre og færre vil stille op som tillidsrepræsentanter, viser Ugebrevet A4's rundringning til flere store LO-forbund. Allerede i dag er hver fjerde danske industriarbejdsplads uden en lokal repræsentant for fagbevægelsen.

– Tillidsrepræsentanterne ude på arbejdspladserne er dem, der er mest frustrerede i fagbevægelsen i dag. Hvis de på en eller anden måde føler sig svigtet af fagtoppen, kan fagbevægelsen falde sammen som et korthus, advarer professor Peer Hull Kristensen.

Imp

Vil beholde efterlønnen

Truslen om udhulede pensioner på grund af finanskrisen får ikke seniorerne til at blive længere tid på arbejdsmarkedet, skriver Ugebrevet A 4. Som for to år siden planlægger fire ud af 10 at gå på efterløn senest som 62-årig. Otte ud af 10 svarer nej til, at de vil udskyde deres tilbagetrækning, selv hvis deres pension taber betydelig i værdi.

Imp

Hjælp til hjemmetræning

Den 1. oktober 2008 trådte et nyt regelsæt i kraft vedrørende børn og unge under 18 år, der har betydelig og varigt nedsat funktionsevne og særligt behov for hjælp og støtte efter servicelovens § 32. Ændringerne stiller nye krav til udredning og visitation, og kommunen skal tage stilling til forældres eventuelle ønsker om at træne barnet i hjemmet. Servicestyrelsen har udgivet bogen: "Udredning, visitation og hjemmetræning", der kan bestilles eller downloades på: www.servicestyrelsen.dk

Imp

Forstander vil have etableret børnecentre

Større videndeling gennem børnecentre bør være en del af Barnets Reform. Det mener forstander Otto Bernt Juhl fra Bagsværd Observationshjem.

Sammen med cand.scient.pol. Marie-Louise Bjørn har han skrevet et brev til velfærdsminister Karen Jespersen og medlemmerne af Folketingets Socialudvalg, hvor han blandt andet slår til lyd for at etablere børnecentre.

– Der sker lige nu et videnstab. Og det peger på en center-tanke. Det gælder om at kunne lære af hinandens både fejl og erfaringer, og så samle det i en organisering, som hjælper det, der er opgaven, nemlig at tage sig af de børn og unge, der har vanskeligheder, siger Otto Bernt Juhl til altinget.dk.

Velfærdsministeriet har inviteret Otto Bernt Juhl og Marie-Louise Bjørn til et møde, hvor de får mulighed for at uddybe deres forslag.

mrk

Chef – jeg kan ikke komme på arbejde i dag, fordi...!

Af Allan Andersen
Forstander på
Østervang

Økonomien trykker i staten og ikke mindst i de nye kommuner og regioner. Det smitter af på institutionernes drift, der bliver mindre at gøre med, og vi skal effektivisere. Populært sagt, vi skal alle sammen løbe stærkere for færre penge.

Samtidig med at der er en udbredt mangel på arbejdskraft, står samfundet overfor, at de små årgange

skal til at forsørge flere ældre. Det har fået regering og folketing til blandt andet at fokusere på nedbringelse af sygefraværet generelt. I den sidste ende drejer det sig om at få flere og flere hænder tilbage på arbejdsmarkedet, og der er allerede lavet rigtig mange tiltag. Eksempelvis indskrænkninger over for arbejdsledige, der langt hurtigere skal i beskæftigelse, og de ældre der skal motiveres til at blive længere på arbejdsmarkedet med seniorpolitik, flex-ordninger, og hvad ved jeg.

Hertil kommer i en lind strøm forbedringer, der skal sikre danskernes velfærd. Alt sammen tiltag der skal gøre det lettere at være borgere i samfundet. Som eksempel herpå kan nævnes, at adgangen til barsel markant er forbedret – også for fædre. Vi har tillige fået omsorgsdage, så vi kan være mere sammen med vore børn.

Sidste skud på stammen er indførelse af retten til barns 2. sygedag, hvilket er medtaget i den nye overenskomst. Det kan dog undre, at omsorgsdagene ikke automatisk erstatter barns 2. sygedag, der synes som en oplagt lejlighed til at være sammen med sit barn og yde omsorg.

Bortset fra det, er der i det store hele tale om forbedringer, jeg bifalder.

Der er som aldrig før fokus på medarbejderne og medarbejdernes trivsel på arbejdspladsen. Den gode arbejdsplads er et godt eksempel herpå. Hertil er der skabt mulighed for at lave decentrale arbejdstidsaftaler, som kan tilgodese den enkelte medarbejders behov for at få fritid, arbejdstid og familieliv til at hænge sammen. Medarbejdernes trivsel går således hånd i hånd med et godt arbejdsmiljø.

Jeg vil gerne udfordre ved at stille spørgsmålet, er der grænser for velfærd?

I dele af plejesektoren har man indført begrebet "ØV dage". Det dækker over dage, hvor man kan tage en fridag, hvis blot "ens kat er syg". Der er indgået en aftale medarbejderne og ledelsen imellem, at "ØV dage" er et personalegode, som institutionen i fællesskab kan – og vil bære, også selvom der i perioder skal løbes hurtigere af de tilbageværende medarbejdere.

Det minder mig om satiren i radiofonien med Chris og chokoladefabrikken. "Chef jeg kan ikke komme på arbejde i dag, fordi ...!"

Hvad mon det næste bliver?

Allan Andersen er formand
for Socialpædagogernes
Landsdækkende Ledersektion

● Skal vi have Chris-tilstande, eller skal vi kalde det ved rette navn – for retten til en pjækkedag.

● Kan institutionerne bære "pjækkedage", og vil det i længden højne medarbejdernes trivsel?

● Er indførelse af "ØV dage" den rigtige retning at bevæge sig i?

Deltag i debatten på
www.socialpaedagogen.dk/prik